

*Το τελευταίο χαρτί*

*Το τελευταίο χαρτί*

*Κάππας Βασ-ήλιος*



*Το τελευταίο χαρτί*

ΚΑΠΠΑΣ ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ

*Το τελευταίο χαρτί*

ISBN: 978-618-85292-0-5



© Κάππας Βασίλειος:e-mail: vassilioskappas@yahoo.gr

Τίτλος Συλλογής: *Το τελευταίο χαρτί*

Επιμέλεια- Βικτώρια Βασιλείου

Φωτογραφία εξωφύλλου-Κάππας Βασίλειος

Ηλεκτρονική έκδοση Φεβρουάριος 2021

Το παρόν είναι έργο πνευματικής ιδιοκτησίας κατά τις διατάξεις της Ελληνικής Νομοθεσίας.

Απαγορεύεται η αναδημοσίευση μέρους ή ολόκληρου του ηλεκτρονικού βιβλίου ,όπως και η ένταξη των ποιημάτων για άλλες χρήσεις ,χωρίς την έγγραφη συναίνεση από τον συγγραφέα. Επιτρέπεται η αναδημοσίευση μέρους ή όλου το βιβλίου όπως και η έντυπη αναπαραγωγή του έργου από τον ίδιο τον συγγραφέα ή μετά από άδειά του.

Ο Δημιουργός διατηρεί το δικαίωμα να εντάξει τις δημοσιεύσεις του σε άλλη δική του έντυπη ή ηλεκτρονική έκδοση.

«Το παρόν e-book αποτελεί αποκλειστικά και μόνο προϊόν μυθοπλασίας. Οι χαρακτήρες που περιγράφονται, τα επαγγέλματα που αναφέρονται και οι θέσεις και τα αξιώματα των προνομιούχων της κοινωνίας μας, καμιά σχέση δεν έχουν με πραγματικά γεγονότα.

Η πραγματικότητα κρύβεται μέσα στη φαντασία

Στα νέα δεδομένα ωστόσο που ζούμε με αυτόν τον «αόρατο» εχθρό κάνουν την ίδια την φαντασία να κρύβεται αυτή μέσα στην πραγματικότητα.

Οι βρώμικες δουλειές γίνονται μέσα από τις βρώμικες σκέψεις μας, αν βρουν το κατάλληλο περιβάλλον να αναπτυχθούν.

Ακριβώς όπως κι ο ιός...»

Το αφιερώνω μόνο σε μένα καθώς έχω  
ακόμα την ευκαιρία  
να σκέπτομαι λογικά  
και να κάνω τον ντεντέκτιβ της  
φαντασίας του πραγματικού.

Η πλοκή και η διαδρομή  
αυτού του βιβλίου  
όσο και να αποτελεί προϊόν  
μυθοπλασίας,  
βασίζεται σε λογικές βρώμικες σκέψεις  
που όμως είναι τόσο εύκολο να  
πραγματοποιηθούν στις σημερινές  
συνθήκες

Τα πουλάκια που βλέπουν τι συμβαίνει  
το φωνάζουν,  
αλλά οι τυφλοί νομίζουν ότι  
κελαηδάνε.



## Κεφάλαια

1. Μίκυ,ο γιός μιας δυνατής οικογένειας
2. Νταίιζη,μια γυναίκα που τα είχε και τα ήθελε όλα
3. Ντόναλντ,ένας πρωθυπουργός μοντέλο
4. Πίπυ,η νεαρή νοσηλεύτρια
5. Ρέϋ ,ο διοικητής του μεγάλου νοσοκομείου
6. Το συμβάν,το στημένο τεστ
7. Ένα τρίο,σε μια συνάντηση και μια συμφωνία
8. Μια νέα πολιτική κατάσταση
9. Η γνωριμία νοσηλεύτριας και γιου
10. Το τρίγωνο συζητήσεων μάνας, γιου, νοσηλεύτριας
11. Ο συμβολαιογράφος ,οι μεταβιβάσεις , η συμφωνία
12. Η κηδεία του πρωθυπουργού
13. Η απόφαση της βουλής - τιμής ένεκεν
14. Ο θάνατος της νοσηλεύτριας
15. Η αρχή της πολιτικής καριέρας του Μίκυ  
Η νέα ζωή της συζύγου,η ελευθερία της
16. Οι οικονομικοί παράδεισοι,η νέα ζωή

17. Το παρασκήνιο

17.1 Στο κρεβάτι της απάτης  
ξεδιπλώνονται τα νέα σχέδια

17.2 Στο γραφείο ,το νέο αίτημα  
ελευθερίας

17.3 Το ξάφνιασμα της Πίπυ,η νέα  
κατάσταση

17.4 Δεν είμαι δολοφόνος

18. Η πρώτη σταγόνα της βροχής

## *Μίκυ,ο γιός μιας δυνατής οικογένειας*

**Ε**ίχαν να το λένε όλοι για τον Μίκυ. Στα 25 του πια ,ένας όμορφος και καλογυμνασμένος άντρας ,με πολλές επιτυχίες στο γυναικείο φύλο. Και όχι μόνο. Σπουδαγμένος στα καλύτερα πανεπιστήμια του κόσμου,από βαριά οικογένεια,που το όνομά της του έδινε και του ίδιου κύρος και δύναμη. Όσοι τον ήξεραν είχαν να λένε για τον δυναμισμό του και το γερό μυαλό του. Κι έτσι όπως πήγαιναν τα πράγματα έχοντας σπουδάσει νομική και με δικτατορικό στην «κοινωνική κυβερνητική»,όλοι τον θεωρούσαν σαν τον διάδοχο της υπάρχουσας κατάστασης. Με πατέρα πρωθυπουργό τι άλλο να περιμένει κανείς εκτός από το να επικρατήσει η «οικογένεια» κι αυτός σαν το νεότερο μέλος της να πάρει τα ηνία κάποια στιγμή από τον πατέρα του. Έτσι κινιόντουσαν όλα αυτά τα πράγματα κι ο Μίκυ το ήξερε πολύ καλά. Είχε και τα άσημά του βέβαια αλλά στο πρόγραμμα του νεαρού του χαρακτήρα του ήταν,δεν μπορούσε να γίνει και διαφορετικά. Γυναίκες και διασκεδάσεις του είχαν πάρει τα μυαλά και τα λεφτά,ένα πράγμα που τον έκανε να δανείζεται συνέχεια,για να περνάει καλά. Ας είναι όμως,τα δάνεια που έπαιρνε από τις τράπεζες δεν τέλειωναν ποτέ. Κι ήταν άφθονα. Ίσως να σέβονταν τον πατέρα του,που η αλήθεια ήταν ότι κι αυτός ήταν μέσα στα δάνεια και

## *Το τελευταίο χαρτί*

στα χρέη αλλά παρουσιαζόταν πάντα σαν μεγάλη οικονομική δύναμη. Τόχε μάθει καλά “το παιγνίδι” ο Μίκυ. Ήξερε πως όσα δάνεια και να έπαιρνε, ποτέ δεν θα τα γύριζε πίσω. Και στις τράπεζες τον είχαν μη βρέξει και μη στάξει, που λένε. Κύριε Μάϊκ από δω, κύριε Μάϊκ από κει, πόσα χρειάζεστε... Ίσως πάλι επειδή ήταν σε ηγετική θέση στο κόμμα να έπαιζε κι αυτό το ρόλο του. Μερικές φορές σκέπτονταν τι θα μπορούσαν να πάθουν όλοι τους, αν τις επόμενες εκλογές τις κέρδιζε η αντιπολίτευση, αλλά μακριά... Αυτές τις σκέψεις τις έδωχνε πάντα μακριά. Αισιόδοξος άνθρωπος ήταν ο Μίκυ δεν θα καθόταν με τέτοιες απαισιόδοξες σκέψεις να πίνει το ουίσκι του. Χρειαζόταν να έχει καθαρό μυαλό γιατί τώρα τελευταία με αυτή την καραντίνα που μαζευόντουσαν και παίζανε πόκα, την είχε πατήσει. Σε ένα φύλλο που πίστευε τα πάντα και πόνταρε τα λεφτά της καρδιάς του, έμεινε ταπί και ψύχραιμος. Και την επόμενη στην τράπεζα που πήγε να πάρει ένα νέο δάνειο ο διευθυντής κάπως τον κοίταξε παράξενα. Δεν έδωσε σημασία, θα μου φάνηκε σκέφτηκε, υπόγραψε κι έφυγε.



## *Νταίζη, μια γυναίκα που τα είχε και τα ήθελε όλα*

**T**όσα χρόνια γάμου με τον ίδιο άντρα δεν ήταν κι εύκολο, σκέφτηκε η Νταίζη. 26 χρόνια... Βέβαια για μερικά χρόνια ζούσαν χώρια, διότι δεν τον άντεχε, αλλά

επέστρεψε όταν ο Ντόναλντ έγινε πρωθυπουργός, η σχέση τους αποκαταστάθηκε κι όλα ξανάγιναν, όπως παλιά. Ξανάγιναν, μεγάλη κουβέντα βέβαια, αλλά έτσι κι αλλιώς ζούσαν χωριστά. Ο άντρας της χωμένος μέχρι τα μπούνια στις ευθύνες του κουμάντου του κράτους κι αυτή μπλεγμένη με τις δουλειές της. Τα είχε καταφέρει καλά, όπως όλοι οι επιχειρηματίες .

Έκτιζε επιχειρήσεις, δανειζόταν, πέρναγε καλά με όσα είχε και τα υπόλοιπα πήγαιναν και στις επιχειρήσεις της. Έτσι είναι μωρέ αδερφέ σκεπτόταν μερικές φορές. Οι πλούσιοι με τους πλούσιους κι η πλέμπα με τη πλέμπα. Τα έχει αυτά η ζωή, δεν μπορούσε αυτή να μην ήταν στην υψηλή κοινωνία, αφού της άξιζε. Και τώρα που ο Ντόναλντ είχε τόση δουλειά και γύρναγε κατάκοπος αργά το βράδυ, ήταν η καλύτερή της. Τον είχε ακούσει και κάποιες φορές στον ύπνο του να παραμιλάει και να βγάζει κραυγές ερωτικής ευχαρίστησης από το διπλανό δωμάτιο κι ήταν βέβαιη ότι κάτι έτρεχε. Εμ, βέβαια κι ο Μίκυ από αυτόν είχε πάρει, γυναικάδες όλοι τους, παππούς, πατέρας, γιος.

## *Το τελευταίο χαρτί*

Έτσι κι η ίδια άρχισε να λοξοκοιτάζει αλλά κατάλαβε ότι τα γούστα της είχαν αλλάξει. Όταν γνωρίστηκε με την δασκάλα των ισπανικών της καλύτερα, ένοιωσε μια υπέρμετρη ερωτική έλξη κι ούτε το κατάλαβε πως μπλέχτηκαν τα χέρια τους, τα πόδια τους, τα σώματά τους και τελικά κι οι καρδιές τους. Έτσι ζούσε για κάποιο σκοπό, πρώτα ερωτικό, μετά για το χρήμα και τα λούσα και τελευταία για το πολιτικό κομμάτι γιατί ο Ντόναλντ ήθελε τη γυναίκα του δίπλα στις επίσημες εμφανίσεις. Τότε η Νταίζη έπληττε αφόρητα αλλά σκεφτόταν την στιγμή που θα μάθαινε τα ισπανικά της με την αυθεντική γλώσσα και ηρεμούσε και περίμενε να τελειώσει το μαρτύριο, του να είναι αλά μπρατσέτα με τον σύζυγο.

## *Ντόναλντ, ένας πρωθυπουργός μοντέλο*

**Ε**ίχε πέσει απότομα στα “βαθιά” ο Ντόναλντ. Για πότε πήρε το κόμμα και τελικά και την εξουσία ούτε που το κατάλαβε. Ξέχασε τα χρέη του, το ότι ήταν σε διάσταση και ξεκίνησε τη δουλειά της ανάταξης του κράτους. Καλά τα πήγαινε, εξάλλου είχε το επιτελείο του που τον βοηθούσε σε αυτό, να κάνουν νόμους που πάντα τον συνέφεραν. Ο Μίκυ πολλές φορές μπλεκόταν σε αυτά καθώς οι σπουδές του στο επίπεδο της κοινωνικής κυβερνητικής, τον έκαναν να του δίνει πολύτιμες συμβουλές πώς να χειραγωγούν τον λαό. Όλα για το λαό, γι’ αυτούς έλεγε ότι τα έκανε, και καθώς είχε και τους καναλάρχες στο άρμα του, έκανε και τον λαό να τα πιστεύει. Τέτοιος ηγέτης μια φορά στα εκατό χρόνια, λέγανε. Τέτοια δημοτικότητα αλλά και τόση αρρενωπότητα πρώτη φορά είδαν οι πολίτες της χώρας του.

Αν δεν του τύχαινε αυτό με τον covid-19 να τρέχει και να μη φτάνει θα ήταν “θεούλης”. Του έτυχε όμως και έπρεπε να το αντιμετωπίσει.

Τα ξαναβρήκε με την Νταϊζη και ξανάρχισε να γυμνάζεται εντατικά, γιατί η εικόνα του είχε μεγάλη σημασία, όπως του έλεγαν οι επικοινωνιολόγοι του. Και βέβαια όλο αυτό με την διαχείριση της έκτακτης

## *Το τελευταίο χαρτί*

υγειονομικής κατάστασης του απέφερε και εξτρά έσοδα καθώς τα λεφτά πηγαίνανε στη μεγάλη κοινωνία κι αυτοί,υποχρεωμένοι απέναντί του,του γέμιζαν το σακούλι του κανονικά. Εντάξει επειδή με την Νταϊζη δεν έπαιζε πια κι η επανένωση ήταν για τα μάτια του κόσμου ,κάτι είχε βρει κι αυτός,δουλεύοντας ως αργά τη νύχτα. Πότε ήταν η μασέζ του,πότε μία γραμματέας,πάντα κάτι θα βρισκόταν γιατί ως “γνωστόν” η εξουσία είναι ερωτικός μαγνήτης. Άσε που το κατείχε κιόλας το άθλημα,μη το παράταγε κιόλας. Τα τελευταία προβλήματα όμως τον είχαν λίγο καταβάλει κι έπρεπε να δείξει στον κόσμο ότι ήταν ανίκητος. Μόνο ο Τραμπ θα το έκανε,σκεπτόταν. Ήθελε να βρει ένα σχέδιο που θα του απέφερε και περισσότερους ψήφους,σαν ο ανίκητος,αλλά και όπως έλεγε κι ο Μίκυ,με αυτόν τον τρόπο όλοι θα καταλάβαιναν ότι δεν είναι άτρωτοι αφού ακόμα κι ο πρωθυπουργός τους νόσησε. Σαν αστραπή η συνέχεια παρουσιάστηκε στα μάτια του...

## *Πίπυ, η νεαρή νοσηλεύτρια*

**Ε**ίχε τόσο μεγάλους στόχους η Πίπυ που πάντα πίστευε ότι όλα θα μπορούσε να τα κατακτήσει. Νέα ήταν, όμορφη ήταν, τσαχπίνα ήταν, δεν είχε καμιά σημασία που ήταν ταυτόχρονα και μια απλή νοσηλεύτρια. Τώρα που όλα γύρναγαν γύρω από τον κορωνοϊό, η θέση της είχε αναβαθμιστεί στην κοινωνία. Όλοι αυτοί που ερχόντουσαν στο νοσοκομείο, ειδικά οι ηλικιωμένοι, την είχαν σαν άγγελο στο μαξιλάρι τους. Αυτή βέβαια μπορεί να τους προσέγγιζε με αυτήν την αγγελική αγάπη, την δέθην, αλλά σιγά σιγά έφτιαχνε την προίκα της καθώς τους ξάφριζε μικροποσά και τώρα τελευταία και μεγαλύτερα. Άσε που είχε και τους συγγενείς που την πλησίαζαν και της έδιναν χαρτζιλίκι για να βοηθάει και να προσέχει τους δικούς τους ανθρώπους. Από την άλλη μεριά, έκανε και κάποιες παραχωρήσεις στα ερωτικά της για να μπορεί να ανεβαίνει σταδιακά και να προχωρά τη καριέρα της. Θυμήθηκε που δούλευε προσωρινά κάπου και αφού “έκατσε” του αφεντικού της, που ήταν στην υψηλή κοινωνία, μετά τον εκβίασε και καθώς αυτός είχε τα μέσα, την έβαλε να δουλέψει στο μεγάλο νοσοκομείο. Αν ήξερε την κατάληξή του, σήμερα σίγουρα δεν θα τον εκβίαζε. Αλλά δεν πειράζει, ήξερε πώς να δουλεύει το κορμί της και σε λίγο καιρό αφού ξεκίνησε τη δουλειά σαν

## *Το τελευταίο χαρτί*

νοσηλεύτρια, τα έμπλεξε με τον Ρέϋ, τον διοικητή του νοσοκομείου. Από αυτόν έμαθε ότι το «πρώην» αφεντικό της ήταν προσωπικός του φίλος και τον παρακάλεσε να πάρει την Πίτυ στη δουλειά. Και το μπλέξιμο αυτό την έκανε να αποκτήσει και επίσημο δίπλωμα νοσηλεύτριας, που μπορεί να της το έφεραν έτοιμο, ο Ρέϋ δηλαδή, αλλά μια χαρά μέτραγε και εδραίωσε τη θέση της στο νοσοκομείο. Ο Ρέϋ την έσπρωξε κιόλας προς την Α' θέση, του νοσοκομείου, στα δωμάτια που προορίζονταν για τις «προσωπικότητες», για να την έχει και ξεκούραστη και να γεύεται τα κάλλη της κι όλα καλά. Δεν του είπε τίποτα για τον εκβιασμό που είχε κάνει. Στο επόμενο σκαλί της ανάβασης στα υψηλότερα στρώματα, ίσως να ήταν κι αυτός το επόμενο θύμα.

## *Ρέϋ ,ο διοικητής του μεγάλου νοσοκομείου*



εν είχε σχέση με αυτά, ένας καλός ποδοσφαιριστής ήταν στα νεαρά του χρόνια, αλλά η μία γνωριμία έφερε την άλλη, ο εφοπλιστής τον αρχηγό, ο αρχηγός έγινε ο κολλητός του και ξαφνικά με κάποιο τρόπο “ανταλλαγής εξυπηρετήσεων”, το τότε κόμμα τον είχε χώσει στη θέση αυτή. Αλλά το όλο θέμα το είχε προετοιμάσει ο δικός του ο Ντόναλντ και σε αυτόν χρωστούσε και σε κανέναν άλλον. Όταν, λοιπόν, του μίλησε για να βάλει την Πίπυ σαν νοσηλεύτρια στο νοσοκομείο, ούτε καν το σκέφτηκε. Αμέσως κανόνισε τα σχετικά για την πρόσληψή της. Κι όταν ήρθε κι η στιγμή, η γλυκιά φωνή από την άλλη άκρη του τηλεφώνου, να γίνει παρουσία μπροστά του, ξεκίνησε κι η χαρά του. Μα τι όμορφη που είστε δεσποινίς μου, θα κάνετε τους αρρώστους μας να νοιώθουν καλύτερα, ότι θέλετε το γραφείο μου είναι ανοικτό και πολλά άλλα τέτοια. Και η πόρτα του γραφείου του ήταν πράγματι ανοικτή, αλλά σε λίγο καιρό άρχισε να κλειδώνει, γιατί ξεκίνησαν τα ντράβαλα. Η Πίπυ ήταν ενδοτική και μετά από τα κομπλιμέντα του, πέρασε και στις πράξεις. Συνήθεια τόχε να του αρέσει και το πρωινό σεξ κι από ότι φαίνεται της άρεσε και της ίδιας. Έτσι έβρισκαν

## *Το τελευταίο χαρτί*

πάντα τον καιρό,πριν να ξεκινήσουν την δουλειά τους να κάνουν τρέλες και να χαίρονται αυτή τη σχέση,που βέβαια μόνο ερωτική ήταν κι όχι κάτι άλλο. Το πρώτο δωράκι που της είχε κάνει ήταν ένα χρυσό βραχιόλι αλλά το δεύτερο ήταν καλύτερο. Με τις γνωριμίες του κατάφερε και της έφτιαξαν ένα πλαστό πτυχίο νοσηλευτικής αλλά όπως πάντα γνησιότατο. Το τρίτο δώρο του ήταν υπηρεσιακού χαρακτήρα, έβαλε την Πίπυ στα δωμάτια covid-19 που ήταν για εξέχοντα πρόσωπα. Εκεί ήταν ο κάθε ένας μόνος του στο δωμάτιο,δεν χρειαζόταν τόση φροντίδα,γιατί έμπαιναν μέσα για το “θεαθήναι”,αλλά μια νοσηλεύτρια κι όχι μόνο,σαν προσωπικό ασφαλείας τους στη νόσησή τους επιβαλλόταν. Έτσι την έβαλε εκεί ώστε να την κρατάει ξεκούραστη για τα μισάωρα της χαλάρωσής τους τα πρωινά. Διοικητής ήταν έκανε ότι ήθελε, κλειδοκράτορας. Κρατούσε όλα τα κλειδιά,του γραφείου του αλλά και των ψυχών εκεί στο νοσοκομείο. Σε αυτή την περίεργη κατάσταση με τον κορωνοϊό αυτός αποφάσιζε ποιος θα μπει στις ΜΕΘ,ποιος θα πεθάνει και ποιος θα σωθεί...



## *Το συμβάν, το στημένο τεστ*

Ο Ρέϋ έσπρωξε ελαφρά την Πίπυ από πάνω του και της έδειξε με ευγένεια την πόρτα ώστε να μπορέσει να μιλήσει πιο άνετα με τον πρωθυπουργό. Η τηλεφωνική πρωινή καλημέρα του τον είχε ξαφνιάσει. Την περίμενε να κλείσει ελαφρά τη πόρτα πίσω της και πριν ο Ντόναλντ ξαναμιλήσει τον καλημέρισε κι αυτός.

-Έλα μου, Ντο, πως πάνε τα πράγματα εκεί στα οβάλ γραφεία σας. Την καταφέρνεις την κατάσταση ή να αρχίσω να ανησυχώ. Οι τελευταίες δημοσκοπήσεις δεν δείχνουν και καλές...

Πάντα τον προσφωνούσε έτσι, τι αυτοκόλλητα ήταν εξάλλου. Η οικειότητά τους ήταν παροιμιώδης κι ένοιωθαν κι οι δυο καλά με αυτό.

-Ρέϋ, έχεις ακόμα εκείνη τη κοπελίτσα τη Πίπυ που σου είχαμε στείλει κάποτε να την προσλάβεις? Πιστεύω να δουλεύει εκεί ακόμα γιατί θα χρειαστούμε οπωσδήποτε την βοήθειά της. Πιστεύω να έχεις και καλές σχέσεις μαζί της...

Τι να του πει τώρα του Ντο, ότι ήδη βρισκόταν σε καθημερινές περιπτώξεις μαζί της; Του απάντησε καταφατικά σε αυτά που τον ρώτησε κι αναρωτήθηκε...

-Ρέϋ, δεν τον άφησε ο Ντόναλντ στην απορία του. Του την έλυσε αμέσως. Όπως και καλά είπες οι δημοσκοπήσεις τελευταία μας δείχνουν να πέφτουμε ραγδαία. Ίσως αυτή η πανδημία να μας έχει κάνει

## *Το τελευταίο χαρτί*

τελικά πολύ κακό. Χρειάζεται να ξαναπάρουμε τα πάνω μας και είναι ένα σχέδιο που έχω στο μυαλό μου,γι' αυτό και χρειάζονται τρεις. Ποιο είναι το σχέδιο μου; Σημειωτέον ότι κανείς από την κυβέρνησή μου δεν το ξέρει και πρέπει να μη διαρρεύσει με κανένα τρόπο. Θα έρθω στο νοσοκομείο να κάνω ένα τεστ κι εσύ μαζί με την Πίπυ θα το βγάλετε θετικό. Δεν με ενδιαφέρει ο τρόπος ,θα ήθελα να τον μάθω βέβαια για να είμαι κι εγώ προετοιμασμένος,αλλά μόνο έτσι μπορεί να ανακάμψει το κόμμα αλλά και προσωπικά εγώ. Όταν θα αναρρώσω ο κόσμος θα πιστέψει πάλι στον παντοδύναμο ηγέτη του. Όταν βγω θετικός θα συμπάσχει μαζί μου κι αυτό θα είναι θετικό για τη δημοτικότητά μου. Α,και μην ανησυχείς εγώ θα είμαι πολύ γενναιόδωρος και σε σένα αλλά και στην Πίπυ για την βοήθειά σας. Τι λες; Ίσως να πρέπει να βρεθούμε κι οι τρεις μας στο σπίτι σου να το κανονίσουμε. Πιστεύεις ότι μπορείς να στήσεις αυτή τη συνάντηση;

Ο Ρέϋ απάντησε καταφατικά κι αμέσως ζήτησε να του φωνάξουν την Πίπυ στο γραφείο του αμέσως. Στην αρχή η Πίπυ νόμισε ότι θα την ήθελε να τελειώσουν αυτό που είχαν ξεκινήσει,πριν τους διακόψει το τηλεφώνημα,αλλά γρήγορα κατάλαβε πως λάθος σκεπτόταν. Ο Ρέϋ της ζήτησε μια συνάντηση στο δικό του σπίτι. Χάρηκε γιατί πίστεψε ότι επιτέλους εκτός από ερωτική η σχέση τους θα μπορούσε να γίνει πιο ουσιαστική. Και ουσιαστική για την Πίπυ σήμαινε πως θα ήταν πιο κερδοφόρα. Έδινε κορμί και ψεύτικη

## *Το τελευταίο χαρτί*

αγάπη και κέρδιζε περισσότερα. Όλο το μέλλον ήταν μπροστά της. Όμως σε λίγο πάγωσε καθώς τον άκουσε ότι σε αυτή τη συνάντηση θα βρισκόταν και κάποιο τρίτο άτομο και έπρεπε να κρατηθεί εντελώς μυστική. Δηλαδή τώρα τις της έλεγε,σκέφτηκε. Της πρότεινε ένα τρίο με κάποιον άλλον ή άλλη;

Α,αυτό θα πληρωνόταν πολύ ακριβότερα. Συμφώνησε. Σε λίγο ο Ντόναλντ δεχόταν το τηλεφώνημα που περίμενε που τον ενημέρωνε για το ραντεβού τους που κλείστηκε ήδη για το ίδιο βράδυ.

*Ένα τρίο,  
σε μια συνάντηση και μια συμφωνία*

**Ε**κείνο το βράδυ η Πίπυ δεν έμοιαζε καθόλου με νοσηλεύτρια όταν κτύπησε το κουδούνι στη πόρτα του φίλου της αλλά και διοικητή της. Ήταν στα κατακόκκινα με το μίνι της και το στήθος της ήταν πιο προκλητικό και ελεύθερο από ποτέ. Αν τελικά ήταν τρίο όπως πίστευε, τουλάχιστον να το ευχαριστιόταν κι η ίδια καθώς τα αδηφάγα βλέμματα δύο ανθρώπων θα την έγδυναν πριν την γδύσουν οι ίδιοι. Εκείνο το πρωινό στα γρήγορα, μισάωρο, σίγουρα δεν την ικανοποιούσε κι ήθελε και χρόνο περισσότερο και σήμερα σκόπευε και σε κέρδη μεγαλύτερα αλλά και σε μια πλήρη σεξουαλική ικανοποίηση. Όταν είχε κατέβει από το ταξί, είχε προσέξει ένα αυτοκίνητο με κρατικές πινακίδες κι αναρωτιόταν μήπως ήταν κάποιο σημαίνον πρόσωπο της κυβέρνησης το τρίτο άτομο. Κι αν ήταν γυναίκα, σκέφτηκε. Μπα δεν θα την πείραζε, αρκεί τα λεφτά να ήταν καλά κι ίσως να είχε και κάτι ακόμα στα χέρια της αν ήθελε να εκβιάσει και πάλι. Η πόρτα άνοιξε και τα μάτια της διαπέρασαν τον χώρο του σαλονιού καθώς έριχνε μια αγκαλιά στον Ρεύ. Αυτό που είδε την ξάφνιασε. Στην άλλη άκρη βρισκόταν το πρώην αφεντικό της και σημερινός πρωθυπουργός.

## *Το τελευταίο χαρτί*

Χαμογελαστός απέναντί της παρά τον άσχημο χωρισμό τους εξαιτίας του εκβιασμού που του είχε κάνει.

Κατευθύνθηκε και τον χαιρέτησε με μια μπουνιά, όπως πάντα έκανε κι αυτός μετά τις αγκωνιές που χαιρετιόντουσαν αρχικά. Σκέφτηκε πως μάλλον τα είχαν πει με τον Ρέϋ και ξέρανε όλοι για όλα. Δηλαδή και την σχέση της με τον Ντόναλντ αλλά και την τωρινή. Οπότε αν ήταν αυτός για το τρίο κανένα πρόβλημα, τον ήξερε εξάλλου και πολύ καλά και καλά πέρναγε μαζί του. Ναι, σωστά πήγαινε. Όλο και ψηλότερα.

Στο μεταξύ κι οι δυο άντρες είχαν ανέβει σεξουαλικά με την εμφάνιση της Πίπυ αλλά ο Ντόναλντ έδειξε ότι πρώτα έπρεπε να σκέφτονται τη δουλειά τους.

-Πίπυ, κάτσε. Της έβαλε κι αυτής ένα ούισκι και της το πρόσφερε. Θα έρθω στο νοσοκομείο και θα μου κάνετε ένα τεστ για τον κορωνοϊό. Από σένα θέλω να το βγάλεις θετικό. Ξέρεις πως παίρνονται τα δείγματα, πιστεύω ότι με μια μικρή αλλαγή από κάποιον θετικό θα τακτοποιηθεί αυτό το θέμα. Μετά θα καθίσω τουλάχιστον 15 μέρες μέσα ώστε να δημιουργήσω ανοσία. Ο Ντόναλντ σκέφτηκε ότι δεν χρειαζόταν να της πει και τον λόγο που το ήθελε αυτό. Μια αστραπή πέρασε από τα μάτια της Πίπυ. Τι αηδίες για ανοσία είναι αυτές, σκέφτηκε κι αμέσως πέρασε στα αιτήματα.

-Κι εγώ τι θα κερδίσω από αυτό; Ρώτησε με παρρησία τον πρωθυπουργό.

-Ντο, τι θα έλεγες να έβαζα και την Πίπυ να σε προσέχει

## *Το τελευταίο χαρτί*

στο δωμάτιο των προσωπικοτήτων που θα σε βάλω; Θάναι ένα δικό μας άτομο, να σου κάνει παρέα και να σε προσέχει επίσης. Εκείνο το «Ντο» το τόνισε ιδιαίτερα για να της δείξει πόσο καλή σχέση είχαν και πόσο κολλητοί ήταν με τον πρωθυπουργό.

-Να πιούμε σε αυτό τότε, σήκωσε το ποτήρι του ο Ντόναλντ. Και Πίπυ μην ανησυχείς θα σου ανοίξω ένα λογαριασμό στην Ελβετία και θα σου βάλω 50 χιλιάδες. Είμαστε σύμφωνοι; Στη βράση κολλάει το σίδερο, σκέφτηκε η Πίπυ.

-Θα έλεγα τα διπλάσια για να κλείσει η συμφωνία. Μαζί με τη περιποίηση που θα σου έχω μετά. Στον ενικό, έτσι για να καταλάβουν ότι την είχαν αυτοί ανάγκη. Σήκωσε το ποτήρι της και μαζί και οι άλλοι κι ήπια λίγο ακόμα. Η αλήθεια είναι ότι το ποτό την είχε ζαλίσει ήδη λίγο αλλά αν άκουγε το «σύμφωνοι» από τα χείλια του Ντόναλντ, τότε άξιζε να μεθύσει σήμερα. Κι η απάντηση ήρθε πολύ γρήγορα.

-Σύμφωνοι... Ο Ντόναλντ που ήδη είχε προσφέρει μισό εκατομμύριο στον Ρέϋ ήξερε πως για το τελικό σχέδιο που είχε στο μυαλό του μπορούσε να δώσει και πολύ περισσότερα. Μήπως δικά του λεφτά ήταν; Ποτέ δεν είχε δικά του, ακόμα και σαν πρωθυπουργός χρώσταγε της Μιχαλούς.

-Ας το γιορτάσουμε, λοιπόν. Από την μεριά των αντρών σίγουρα δεν ήταν προμελετημένο, ήρθε έτσι ξαφνικά, καθώς κι οι δυο είχαν ωραίες εμπειρίες από την πανέμορφη Πίπυ. Και ειδικά σήμερα στα κόκκινα

## *Το τελευταίο χαρτί*

της ήταν μια οπτασία. Μια οπτασία που σε λίγο ήταν μια γυμνή ύπαρξη ανάμεσα στα κορμιά των δύο αντρών και τους έκανε όλα τα χατίρια. Όχι ότι είχε και εμπειρία μεγάλη, αλλά έτσι προετοιμασμένη για τρία που είχε πάει, κάτι που τους ένοιωθε και τους δύο τόσο οικείους στο παρελθόν αλλά και στο παρόν, κάτι και το ούισκι που την είχε απελευθερώσει αλλά περισσότερο η επιτυχία της να φτιάξει τη ζωή της επιτέλους με τα χρήματα που θα έπαιρνε, την είχαν απογειώσει σεξουαλικά. Συμμετείχε με χαρά σε όσα και να της έλεγαν και της ζητούσαν. Το ήθελε... Και πρώτη είχε ξεκινήσει ένα αισθησιακό στριπτίζ για να ακολουθήσει μία παρτούζα όπως θα το έλεγαν άλλοι, μια ουσιαστική συνομολόγηση από μέρους όλων ότι συμφωνία τους έπρεπε να επικυρωθεί και με διαφορετικές υπογραφές. Τα μάτια του Ντόναλντ έπεσαν πάνω στο ερεθισμένο πέος του φίλου του, του παλιού ποδοσφαιριστή καθώς ήδη ήταν μέσα στην Πίπυ. Ο Ρέϋ περίμενε τη σειρά του και παρατηρούσε τον Ντο καθώς ήδη είχε ξεκινήσει με την όμορφη νοσηλεύτρια κι ήταν από πάνω της. Παρατηρούσε την παλμική κίνηση του κώλου του κολλητού του και για κάποιο περίεργο λόγο ένοιωσε το πέος του να γίνεται τεράστιο και σκεπτόταν. Δεν μπορούσε όμως να πει την σκέψη του αυτή σε κανέναν άλλον εκτός από τον εαυτό του. Θυμήθηκε τα ποδοσφαιρικά αποδυτήρια, τις στιγμές στα μπάνια και κάποιους έρωτες που είχαν αναπτυχθεί εκεί μεταξύ των ποδοσφαιριστών. Ο ίδιος έμενε ατάραχος σε αυτά γιατί

## *Το τελευταίο χαρτί*

οι γυναίκες του άρεσαν πιο πολύ. Σε λίγο ξεκίνησε κι αυτός και συνέχισαν κι οι δυο μαζί. Το ποτό είχε επιδράσει σε όλους,ο ίδιος τέλειωσε σχετικά γρήγορα,η ελευθερία των αισθήσεων πέρασε σε πρώτη θέση,η Πίπυ ξεκίνησε τους πολλαπλούς οργανισμούς. Ο Ντο καθυστέρουσε,όλοι το χαίρονταν και γελούσαν κι ενώ ο Ντο ήταν πάλι από πάνω της ,ρυθμικά φωνάζοντας του έσπρωχνε το κώλο και τον προέτρεπε.

-Χύσε,χύσε.

Είχε καταλάβει ότι αυτό δεν ήταν μια απλή πρώτη επαφή.

Την άλλη μέρα το βράδυ όταν ξανάλθε ο Ντο για τις τελευταίες λεπτομέρειες του σχεδίου ,η Πίπυ δεν ήταν μαζί. Ήταν οι δυο τους και θυμόντουσαν,το όργιο της χθεσινής νύχτας,τις λεπτομέρειες του γυμνού κορμιού της Πίπυ αλλά τις λεπτομέρειες και των δικών τους σωμάτων. Εκείνο το βράδυ η βότκα έκανε τα υπόλοιπα.



## *Μια νέα πολιτική κατάσταση*

**Σ**

το κοινοβούλιο επικρατούσε αναστάτωση. Όλοι μιλούσαν μεταξύ τους και συζητούσαν τα τελευταία γεγονότα. Ο πρωθυπουργός «κτυπήθηκε» κι αυτός από

αυτή την καταραμένη αρρώστια και τώρα βρισκόταν απομονωμένος στην εντατική. Στα δωμάτια των προσωπικοτήτων, τα ξεχωριστά βέβαια, αλλά μόνος κι έρημος, χωρίς να μπορεί να κυβερνήσει πραγματικά. Οι γιατροί λέγανε πως θα έπρεπε να παραμείνει στην απομόνωση για τουλάχιστον 15 μέρες. Ο διοικητής του νοσοκομείου βρισκόταν στα «τηλεπαράθυρα» όλων των καναλιών και μιλούσε για τον τιτάνιο αγώνα του πρωθυπουργού της χώρας να παραμείνει στη ζωή. Ποιος θα κυβερνούσε πια; Δεν μπορεί να κυβερνάται η χώρα από την εντατική... Κι άντε αυτό να μπορούσε να γίνεται για μερικές μέρες. Και μετά; Ποια η διάδοχη κατάσταση; Οι δελφίνοι στα κάγκελα.

-Κύριε πρωθυπουργέ, όλα εντάξει; Του είπε με νάζι η Πίτυ. Σας ευχαριστώ, με ειδοποίησαν ήδη για την κατάθεση. Ο λόγος σας ήταν πράγματι αντρίκιος. Ο Ντόναλντ χαμογέλασε. Όσο είμαστε οι δυο μας θα σε παρακαλέσω να με λες Ντο. Τώρα πια γνωρίζομαστε τόσο καλά, που δεν μπορείς να με εκβιάσεις, γιατί τώρα μπορώ να σε εκβιάσω κι εγώ, ξέρεις με εκείνα τα 100 χιλιάρικά που έχεις σε ένα λογαριασμό στην Ελβετία. Ο

## *Το τελευταίο χαρτί*

ένας κρατάει τον άλλον... Ντο λοιπόν κι αγαπημένοι. Η Πίπυ τον κοίταξε ήρεμα,ξέροντας ότι είχε δίκιο.

-Πίπυ,έλα πιο κοντά μου σε παρακαλώ.

«Τι να θέλει άραγε»; σκέφτηκε ή όμορφη και πλούσια πια νοσηλεύτρια. «Το δώρο του το πήρε πριν μερικές μέρες με το καλύτερο τρόπο,αλλά κι εγώ

ευχαριστημένη,υπέρ-ευχαριστημένη είμαι. Δεν έχω και φόβο ακόμα και χωρίς μάσκα να τον πλησιάσω να πάθω κάτι. Καθαρός είναι κι εγώ το ξέρω πολύ καλά».

-Θέλω να μου βρείτε και να μου φέρετε έναν φορητό υπολογιστή τώρα. Πες το και στον Ρέϋ ,δεν υπάρχει πρόβλημα. Και δεν θέλω δημοσιογράφους και γιατρούς,ούτε και πολιτικούς να μπλέκονται στα πόδια μου εδώ μέσα. Πιστεύω ότι μέχρι τώρα να είσαι ικανοποιημένη οικονομικά με όσα έκανες και να είσαι βέβαιη ότι και για όσα θα ακολουθήσουν θα σε κάνουν πιο ευτυχισμένη. Και τώρα κάνε αυτό που σου λέω σε παρακαλώ. Δεν την άγγιξε καθόλου. Αυτή ήταν που άπλωσε το χέρι της πάνω του να τον χαϊδέψει αλλά ο πρωθυπουργός το απομάκρυνε αμέσως.

Παραξενεύτηκε αλλά επειδή ήταν κι η ώρα να σχολάσει ,ήταν βραδινή εκείνη την εβδομάδα,έτρεξε στο γραφείο του διοικητή και για να μεταφέρει όσα ήθελε ο πρωθυπουργός και για το πρωινό της.

Είχε περάσει καμιά ώρα όταν ο Ρέϋ πέρασε τη πόρτα του δωματίου που είχαν βάλει τον Ντόναλντ. Τον χαιρέτησε όχι απλά θα έλεγε κανείς αλλά πλησιάζοντάς τον, τον φίλησε στα χείλια χαμογελώντας. Ούτε κι ο Ντο

## *Το τελευταίο χαρτί*

έδειξε να ενοχλείται.

-Ορίστε Ντο σου έφερα αυτά που ζήτησες. Φρόντισα και για σύνδεση internet ώστε να μπορείς να συνδεθείς με το πρωθυπουργικό γραφείο ή όπου αλλού. Για ότι άλλο με χρειαστείς θα είμαι στο γραφείο μου, το τηλέφωνο το έχεις . Σου έφερα κι αυτό το κινητό που δεν έχει καταγραφεί πουθενά ώστε να κάνεις κι ότι άλλο θελήσεις, ξέρεις μεταφορές, απόρρητες επικοινωνίες, τέτοια. Οκ; Φεύγω. Ο Ντόναλντ ήξερε ότι θα του έλειπε ο Ρέϋ αλλά τον καλούσε αν ήθελε και σε μερικά λεπτά θα ήταν κοντά του. Τώρα πια ήταν σίγουρος γι αυτό.

## *Η γνωριμία νοσηλεύτριας και γιου*

**Κ**αθώς έφευγε από τη βραδινή της βάρδια, η Πίπυ αναρωτιόταν τι είχε συμβεί κι ο Ρέϋ δεν ήθελε να χαλαρώσει μαζί της όπως κάθε πρωινό αλλά τουναντίον έδειξε και απόμακρος όταν κλείδωσε πίσω της την πόρτα και τούριξε ένα φιλί. Σταμάτησε να πάρει ένα καφέ από την καντίνα που ακόμα δούλευε όταν άκουσε μια οχλαγωγία πίσω της. Πολλοί μάλλον δημοσιογράφοι έτρεχαν πίσω από έναν νεαρό άντρα με ψιλόλιγνο κορμί, πολύ όμορφο είναι η αλήθεια, και τον κυνηγούσαν με ερωτήσεις του τύπου. «Κύριε Μάϊκ έχετε κάποιο νέο; Είναι καλά ο πατέρας σας; Σας έχει δώσει καμιά εντολή; Τι προβλέπετε ότι θα συμβεί στη χώρα αν ο πατέρας σας...;» Αυτό το τελευταίο, ο Μάϊκ δεν το άντεξε και σερβίρισε μια γροθιά στο πρόσωπο του ανάγωγου δημοσιογραφέισκου. Η Πίπυ έχοντας ήδη το καφέ της στο χέρι προχωρούσε προς το μέρος του. Τα φλας αναβόσβηναν για το προηγηθέν συμβάν, αλλά αυτή με το θάρρος των 100 χιλιάδων στην Ελβετία τον πλησίασε και του είπε πως η ίδια ήταν η προσωπική νοσηλεύτρια του πατέρα του κι αν ήθελε θα μπορούσε να του πει νέα του. Κανείς δεν την άκουσε όταν του έλεγε

## *Το τελευταίο χαρτί*

αυτά παρά μόνο ο Μάϊκ, αλλά ήταν αρκετό να την ακολουθήσει αμέσως, ενώ οι δημοσιογράφοι έβρισκαν ένα καινούριο θύμα στο πρόσωπο ενός νεαρού γιατρού και το ζάλιζαν κι αυτόν με τις ερωτήσεις τους. Πιο εκεί το μόνιμο συνεργείο τηλεόρασης που μοίραζε αφειδώς την ίδια ακριβώς έκτακτη είδηση σε όλα τα τηλεοπτικά κανάλια.

Το μυαλό της Πίπυ είχε πάρει γρήγορα στροφές. Και πατέρα και γιο σκέφτονταν. Κι ο γιος φαινόταν νταβραντισμένος και το μάτι του την είχε σκανάρει και την είχε γδύσει ήδη αρκετές φορές. Τον γούσταρε το Μάϊκ, έτσι γεροδεμένος που ήταν, έτσι όμορφος, κι αν ήταν και σαν τον πατέρα του, σίγουρα αν τον κατάφερνε θα πέραγε μια χαρά. Και αυτός ο ομορφάντρας είχε και πολιτικό μέλλον, σκέφτηκε.

-Από εδώ δεσποινίς μου, είναι καλύτερα να τα πούμε κάπου αλλού. Ελάτε θα πάμε με το αυτοκίνητό μου να μου μιλήσετε για τον πατέρα μου. Που θα θέλατε να πάμε; Τον έβλεπε ήδη και έλιωνε τι να του πει τώρα, «δεν πάμε καλύτερα στο σπίτι σου;». Κι όμως του το είπε. «Αν δεν σε πειράζει μπορούμε να πάμε σπίτι σου», η καρδιά της πετάρισε αλλά κι ο Μίκυ δεν έμεινε αδιάφορος. Είχε και την αδυναμία του στις γυναίκες, οπότε του έκατσε «κουκλί» η κατάσταση.

## *Το τελευταίο χαρτί*

Το πόσο γρήγορα εξελίχθηκαν τα πράγματα τις επόμενες δυο μέρες ούτε η Πίπυ, αλλά ούτε κι ο Μίκυ το πίστευαν. Μια παθιασμένη σχέση είχε ξεκινήσει που τα επόμενα πρωινά των συναντήσεων με τον Ρέϋ αναβλήθηκαν επ' αόριστο, καθώς η Μερσεντές του Μίκυ την περίμενε απέξω από το νοσοκομείο να την μεταφέρει στην φωλίτσα τους και να χαρούν τον έρωτά τους. Του έλεγε και νέα από μέσα από το δωμάτιο θεραπείας που ήταν ο πατέρας του αλλά λίγα πράγματα και πάντα εχέμυθη κράτησε το μυστικό της με τον Ντόναλντ σφικτά . Ο Μίκυ δεν φαινόταν να ξέρει κάτι ότι ο πατέρας του βγήκε θετικός χωρίς να είναι. Ας τον άφηνε στην άγνοιά του ήταν καλύτερα για τώρα. Κι ο έρωτας καλά κρατούσε

## *Το τρίγωνο συζητήσεων μάνας, γιου, νοσηλεύτριας*

**Σ**

το μεγάλο σαλόνι της οικίας του πρωθυπουργού, υπήρχε μια φόρτιση ανάμεσα στην Νταίζη και στον γιο της τον Μίκυ.

-Μίκυ τα πράγματα φαίνεται να είναι σοβαρά. Η οικογένειά μας ήδη δέχεται μια επίθεση από τους πρώην πολιτικούς τους φίλους, γιατί όλοι βλέπουν το χάος να έρχεται και παίρνουν θέση για την διαδοχή. Εσύ αμέτοχος χαίρεσαι τη μικρή γκόμενά σου και δεν δίνεις δεκάρα για όσα συμβαίνουν. Ο πατέρας σου μπορεί και να πεθάνει, εσύ δεν θα έχεις πολιτικό μέλλον, εμένα θα με πνίξουν τα χρέη. Κάτι πρέπει να κάνουμε και μάλιστα γρήγορα... Το γρήγορα βγήκε από το στόμα της τόσο αργά που φάνηκε σαν να ήθελε να δείξει την διαφορά του αργού λόγου της με το πόσο γρήγορη έπρεπε να είναι η δράση τους.

-Μητέρα να ξέρεις ότι όσοι είναι ωραίοι έχουν χρέη που λέει και το τραγούδι. Μην ανησυχείς όμως. Νομίζω ότι όλα τα έχω υπό έλεγχο ώστε όλοι να είναι ικανοποιημένοι. Την Πίτυ πάλι δεν θα ήθελα να την πιάνεις στο στόμα σου, μια γυναίκα είναι κι αυτή όπως τόσες άλλες που έχουν περάσει από τα χέρια μου. Ήθελε να της πει να ασχοληθεί καλύτερα με την

## *Το τελευταίο χαρτί*

δασκάλα των Ισπανικών της,εφόσον μία φορά τους έπιασε στα πράσα.,αλλά δεν της το είπε. Δεν ήταν ώρα να ανοίξει τέτοια μέτωπα τώρα. Αντίθετα συνέχισε πληροφορώντας τη μάνα του,ότι η Πίπυ ήταν η αποκλειστική νοσηλεύτρια του πατέρα του και του μετέφερε την κατάσταση που επικρατούσε εκεί μέσα ,ειδικά στο πιο σημαντικό δωμάτιο,αυτό που νοσηλευόταν. Ήταν γνωστό πως όσοι έμπαιναν σε μονάδες covid ήταν απομονωμένοι από τον έξω κόσμο στο έλεος του Θεού.

-Χρειάζεται να προστατέψουμε την οικογένειά μας Μίκυ. Εσύ το πολιτικό σου μέλλον,εγώ να συνεχίσω να ζω. Δεν ξέρουμε ποτέ αν συμβεί το μοιραίο . Είναι τόσο επικίνδυνος αυτός ο ιός. Και δεν έχουμε κα νέα του.

-Νέα του έχουμε μητέρα. Η Πίπυ να είναι καλά. Όμως μια άλλη σκέψη μου έχει περάσει από το μυαλό. Χρειάζομαι ωστόσο αρκετά λεφτά για να βάλω μπροστά το σχέδιό μου και για πρώτη φορά σήμερα στη τράπεζα δεν με δάνεισαν. Η πτώση του μπαμπά φαίνεται τους επηρέασε,ο Μίκυ κυνικός όπως πάντα έθεσε τα πράγματα ξερά και ωμά.

-Δηλαδή για πόσα μιλάς; ψέλλισε η Νταίζη. Το τελευταίο της δάνειο ήταν γύρω στα 4 μύρια και ίσως να μπορούσε να βοηθήσει. Και ποιο είναι το υπέροχο σχέδιό σου Μίκυ; Μπορώ να το μάθω κι εγώ σε παρακαλώ;

Η Πίπυ ήταν απαστράπτουσα εκείνο το βράδυ. Είχε πρωινή βάρδια,με τον Ρέϋ τα πάντα είχαν σταματήσει



## *Το τελευταίο χαρτί*

αλλά και δεν την ένοιαζε πια. Τα λεφτά στην Ελβετία, το πάθος της για τον Μίκυ την κρατούσαν όχι μόνο ζωντανή αλλά τόσο λαμπερή που έβγαινε στο κορμί της και στο πρόσωπό της. Όταν της άνοιξε και μπήκε μέσα τον αγκάλιασε δυνατά και τον φίλησε και τον ξαναφίλησε. Ο Μίκυ πήγε και της έφερε κι αυτής ένα ποτήρι με ουίσκι ενώ είχε πάρει το σοβαρό του ύφος. -Κάτσε ,θέλω να μιλήσουμε πολύ σοβαρά. Η Πίπυ έκατσε κι ένοιωσε σαν να είχε καθίσει σε αναμμένα κάρβουνα. Πλάκα έχει σκέφτηκε να της προτείνει κάνα γάμο... Εντάξει πίστευε ότι τον είχε ξεμυαλίσει,κι η ίδια το χαιρόταν αυτό,αλλά μέχρι εκεί. Δεν ήταν ώρα για τέτοια με 100 χιλιάρικα στην Ελβετία...

-Αυτό που θα σου πω είναι μια αμαρτία ξέρω,αλλά ξέρω ακόμα ότι ο πατέρας μου υποφέρει. Αυτός ο ιός σίγουρα θα του έχει κάνει κακό στους πνεύμονες. Αν πάθει κάτι γρηγορότερα ανοίγει ο δρόμος για την αγάπη μας. Το πολιτικό μου μέλλον εδραιώνεται λόγω της θλίψης του κόσμου. Έτσι κι αλλιώς θα πεθάνει που θα πεθάνει. Να τον βοηθήσουμε κιόλας . Ο ίδιος μου είχε μιλήσει κάποτε ότι θα ήθελε να πάει από ευθανασία,αν όλα πήγαιναν κάποια στιγμή στραβά με την υγεία του. Ψέματα της είπε σε αυτό όμως κάτι έπρεπε να της πει για να την πείσει. Ένα μαξιλάρι είναι αυτό,αγάπη μου. Δεν έχει πνεύμονες καλούς έτσι κι αλλιώς. Γρήγορο θα είναι,αποτελεσματικό,μόνη σου είσαι μαζί του όλη την ώρα όπως μου λες,οπότε για την αγάπη μας να την χαρούμε και τελειωμό να μην έχει.

## *Το τελευταίο χαρτί*

Η Πίπυ τον κοίταξε στα μάτια. Είχε μάθει να μη μασάει πια . Τι διάβολο οικογένεια ήταν αυτή αναρωτήθηκε; Όμως όχι ότι και να γινόταν ήταν ώρα για μεγάλη κονόμα. Έβγαλε έξω το τηλέφωνό της, κάτι έψαξε και το προώθησε στο τηλέφωνο του Μίκυ.

-Αυτός είναι ο λογαριασμός μου στην Ελβετία. Θα περιμένω να δω το ποσό που θα καταθέσεις και θα σου πω αν συμφωνήσω σε αυτό που θέλεις. Καταλαβαίνεις ότι όσο και να θέλεις εσύ να το παρουσιάσεις σαν ευθανασία είναι κάτι πολύ περισσότερο. Είναι συμβόλαιο θανάτου. Πάρε τιμές από την πιάτσα και βάλε τα σωστά λεφτά για να γίνει η δουλειά. Αλλιώς μπορεί και να χάσεις κι αυτά που έχεις βάλει.

-Ότι πεις αγάπη μου ,είπε ταραγμένος ο Μίκυ με την εξέλιξη. Ήλπιζε η μάνα του να του έδινε λεφτά κι όλα να πήγαιναν καλά. Killer η Πίπυ και δεν της φαινόταν σκέφτηκε. Αρκεί να φύγει από τη μέση ο πατέρας μου. Θα έχεις τα λεφτά στον λογαριασμό σου αύριο πρωί κιάλας.

Η Πίπυ έκλεισε τη πόρτα πίσω της όταν βγήκε από το σπίτι της οικογένειας μετά από λίγο και τράβηξε και μια φωτογραφία που έδειχνε την είσοδο. Καθώς έψαχνε να του στείλει τον λογαριασμό της είχε ενεργοποιήσει και το πρόγραμμα της ηχογράφησης. Τώρα τους είχε όλους στο χέρι. Τίμια πράγματα. Έκλεισε και το πρόγραμμα που τον ηχογράφησε κι αγέρωχη συνέχισε το δρόμο ης για την επιστροφή στο σπίτι της,σίγουρη ότι η προίκα της ζωής της θα ανέβαινε πολύ την επόμενη μέρα. Η

## *Το τελευταίο χαρτί*

εξέλιξη ήταν πολύ καλή.

Ο Μίκυ όλο το βράδυ έψαχνε πληροφορίες για τα συμβόλαια θανάτου. Κατέληξε σε ένα ποσό που πίστευε ότι θα μπορούσε να προχωρήσει η δουλειά και το πολλαπλασίασε επί δύο. Αυτό θα ήταν το ποσό που θα της έβαζε στον λογαριασμό της.

-Μάνα αυτό θα μας κοστίσει ένα εκατομμύριο.

Μπορείς;

Η Νταίζη του έγνεψε καταφατικά κι αμέσως σήκωσε το τηλέφωνό της και τα μετέφερε στην offshore που διατηρούσε ο γιος της. Έτσι απλά γίνονταν όλα μέσα σε αυτή την οικογένεια. Ακόμα κι ένας προγραμματισμένος θάνατος.

Ήταν δέκα το πρωί όταν το τηλέφωνο της Πίπυ κτύπησε από ένα μήνυμα. Το άνοιξε και το διάβασε. Χμμ...

800000,για την κίνηση ενός μαξιλαιριού. Με τα χέρια της από πάνω βέβαια αλλά τι σημασία είχε. Τα 100 είχαν γίνει 900 και προχωρούσαν. Χαμογέλασε ικανοποιημένη κι έστειλε μήνυμα στον Μίκυ. «Οκ προχωράω σύντομα στην συμφωνία μας. Από αύριο που θα είμαι νυχτερινή».

## *Ο συμβολαιογράφος, οι μεταβιβάσεις, η συμφωνία*

**T**ο email του συμβολαιογράφου έφτασε στο φορητό που του είχε δώσει ο Ρεϋ κι ο Ντόναλντ άρχισε να το διαβάζει. Σε πολλά σημεία του διαβάσματός του κουνούσε το κεφάλι του καταφατικά χωρίς να το καταλαβαίνει. Αυτό που είχε ζητήσει από τον συμβολαιογράφο του ήταν κάτι απλό αλλά και πολύπλοκο. Όλα του τα περιουσιακά του στοιχεία έπρεπε να μεταβιβαστούν άμεσα στην γυναίκα του και τον γιο του. Όχι με διαθήκη αλλά απλά να μεταβιβαστούν. Έτσι γίνονται οι παστρικές δουλειές κι αυτό το ήξερε καλά. Τα χρέη του ήταν πολλά και δεν ήθελε όσα είχε δημιουργήσει με κόπο να του τα φάνε οι τράπεζες. Ζήτησε βέβαια μια μικρή διευκόλυνση από το συμβολαιογράφο του, δηλαδή η ημερομηνία της μεταβίβασης να είναι πριν 5 χρόνια ώστε να ξεπεράσουν κάποιους νόμους. Αυτό μπορούσε να γίνει, ίσως να έτρωγαν κάποια πρόστιμα αν το ανακάλυπταν, αλλά αν ήταν να τους πάρουν όλη τη περιουσία, χαλάλι κάποια πρόστιμα. Γιος και γυναίκα έπρεπε να αποκατασταθούν αν αυτός πάθαινε κάτι. Υποθετικό όλο αυτό βέβαια γιατί η εισαγωγή στο νοσοκομείο ήταν «μούφα», αλλά όλοι όσοι δεν το ήξεραν, όλα όσα θα έκανε θα τα θεωρούσαν σαν τακτοποίηση των λογαριασμών του μήπως και

## *Το τελευταίο χαρτί*

φύγει για τον άλλο κόσμο. Γέλασε από μέσα του και απάντησε στο email κοφτά. «Προχώρησέ το και τέλειωσέ το». Σε λίγο θα εξουσιοδοτήσω τον Μάϊκ προσωπικά ώστε να υπογράψει τα πάντα για λογαριασμό μου. «Περιμένω άμεσα το ok για να στείλω στον Μάϊκ την εξουσιοδότηση». Μπήκε γρήγορα σε αυτό που είχε δημιουργηθεί τελευταία λόγω covid, δηλαδή να υπάρχουν ψηφιακές εξουσιοδοτήσεις και να μη χρειάζεται κανείς να τρέχει γι ' αυτό ,την έφτιαξε, κράτησε και την ψηφιακή απάντηση για αργότερα και κάλεσε σε μια βιντεοσυνομιλία τον πρώτο από τους επίδοξους διαδόχους του.

Όσο μιλούσε στον καθένα από τους τρεις τους είχε πάρει το στυλ ενός ανθρώπου που έπασχε, γιατί αυτό ήταν μέσα στο παιχνίδι. Τους εξήγησε ότι θεωρεί όσο θα βρίσκεται τουλάχιστον στο νοσοκομείο να αναλάβει κάποιος από αυτούς. Χρίσμα δεν μπορούσε να δώσει, αν συνέβαινε το μοιραίο, αλλά τους υποσχέθηκε ότι προς το παρόν θα έπειθε τον Μίκυ να μην είναι κι αυτός ένας από τους διαδόχους. Αλλά.... Και σε αυτό το «αλλά» παιζόταν όλο το παιχνίδι. Τώρα που τα πράγματα ήταν στον αέρα θα έπρεπε να τους πείσει να περάσουν ένα νόμο που να απαλλάσσει από όλα τα χρέη τους πολιτικούς που θα πέθαιναν από την αρρώστια αυτή. Μπορούσαν εύκολα να το κάνουν γιατί πια όλα όσα σχετιζονταν με τον covid-19 ήταν free να τα διαχειριστούν και δεν έδιναν λογαριασμό σε κανέναν. Τους είπε ότι μπορούσαν να το επεκτείνουν

## *Το τελευταίο χαρτί*

και σε όλα τα δημόσια πρόσωπα ,αν ήθελαν. Αυτό όμως έπρεπε να γίνει γρήγορα,να περάσει από την ελλιπή βουλή άμεσα κι αστραπιαία. Άφησε κι ένα υπονοούμενο πως αν δεν γινόταν ,θα αναγκαζόταν να δώσει αλλού το χρίσμα κι αυτό θα ήταν σε κάποιον της οικογενείας του. Οι διάδοχοι πήραν το μήνυμα κι υπολόγισε ότι ήδη έτρεχαν να προλάβουν. Την άλλη μέρα κιόλας τον ειδοποιούσαν πως το νομοσχέδιο πέρασε. Έτριψε με ικανοποίηση τα χέρια του και κάλεσε τον Ρέϋ. Έμειναν για αρκετή ώρα συζητώντας χαμηλόφωνα. Ο Ρέϋ έγενεφε συνεχώς καταφατικά σαν να συναινούσε στις εντολές ,τον κοιτούσε με τα μάτια ορθάνοικτα,τον ακουμπούσε τρυφερά και σε μια στιγμή ένα δάκρυ κύλησε στα μάγουλά του. Το βραδάκι πριν έρθει η Πίπυ να τον περιποιηθεί,έστειλε ένα μήνυμα στον Μάϊκ με την εξουσιοδότηση που του είχε κάνει για τις μεταβιβάσεις. Η Πίπυ έφτασε στην ώρα της να αναλάβει βάρδια αποφασισμένη. Ο Μίκυ πήρε το μήνυμα του πατέρα του κατά τις 11 και κατάφερε να βρει την μάνα του μια ώρα αργότερα ,μετά από τα μαθήματα των Ισπανικών της. Της διάβασε όσα τους έγραφε ο Ντόναλντ,πατέρας και σύζυγος και ξαφνικά σαν να άλλαξαν όλα

-Μίκυ πρέπει να σταματήσουμε την Πίπυ τώρα. Εμείς σκεφτόμαστε το θάνατό του κι αυτός τη σωτηρία μας. Πόσο βλάκες μπορεί να είμαστε. Να την σταματήσεις ,Μίκυ,τώρα,τώρα.

Ο Μίκυ σήκωσε το τηλέφωνό του και πήρε αμέσως τη

## *Το τελευταίο χαρτί*

**Πίπυ. Τώρα ήθελε μόνο ζωντανό τον πατέρα του. Ήδη από τις προηγούμενες ημέρες είχε πάρει και τις αποφάσεις του για την πολιτική του καριέρα. Θα έφευγε από το κόμμα και θα δημιουργούσε ένα δικό του. Σε μια δυο τετραετίες το είχε σίγουρο ότι αυτός θα ήταν ο νέος πρωθυπουργός. Κι ας τους διαδόχους να τρώγονται. Από την άλλη πλευρά του τηλεφώνου δεν πήρε καμιά απάντηση...**

## *Η κηδεία του πρωθυπουργού*

**Σ**

τους δρόμους είχαν ξεσπάσει φασαρίες. Ο κόσμος που έτσι κι αλλιώς όλο αυτό το διάστημα είχε χωριστεί στα δύο, στους φοβισμένους και στους άφοβους, στους

πειθαρχημένους και στους απείθαρχους, στους ψεκασμένους και στους απέκαστους, στους αρνητές και στους χειροκροτητές είχε εξαγριωθεί. Οι μεν χτυπιόντουσαν με τους δε. Οι πρώτοι πίστευαν ότι με την απερισκεψία τους οι αρνητές έσυραν στον θάνατο τον αγαπημένο τους πρωθυπουργό, που τους είχε σώσει από τον θάνατο από τον κορωνοϊό. Οι άλλοι φώναζαν ότι δεν υπάρχει ιός κι όλα ήταν φτιαχτά και με το εμβόλιο θα πέθαιναν τελικά όλοι.

Στη βουλή υπήρξε στην αρχή μια παγωμάρα αλλά σε λίγο ξεπεράστηκε. Η αντίληψη των κυβερνώντων, ότι αυτά, τα έχει η ζωή και να προχωρήσουμε παρακάτω, με τους βασικά τρεις διαδόχους να παίρνουν θέση στη κούρσα της ηγεσίας και η σκέψη της αντιπολίτευσης ότι νέος πρωθυπουργός σημαίνει και εκλογές, άρχισαν να συγκρούονται στα «πηγαδάκια» αλλά και στα έδρανα της βουλής. Καυγάδες κι αντιπαραθέσεις απόψεων. Στην πρωθυπουργική οικία ο Μίκυ και η Νταίζη, η μητέρα του, ετοιμαζόντουσαν για την κηδεία, που μόνο σε αυτούς θα επιτρεπόταν να παραστούν, με μια ένοχη συνείδηση πια. Αυτό που είχε κάνει ο Ντόναλντ στις



## *Το τελευταίο χαρτί*

τελευταίες του ίσως στιγμές ήταν μεγαλειώδες και η συνείδησή τους δεν μπορούσε να το αντέξει. Η Πίπυ λες και την κατάπιε η γη και ήταν χαμένη από τον κόσμο. Ίσως βέβαια να ήθελε κι αυτή να εξαφανιστεί για να μπορέσει να χαρεί τα κέρδη της ή για να καλυφτεί. Ο Μίκυ γύρισε και παρηγόρησε τη μάνα του. -

-Δες το και διαφορετικά. Ίσως τελικά και να μην τα κατάφερνε. Ίσως και όλη η περιουσία που μας μεταβίβασε ήταν επειδή ένοιωθε τύψεις απέναντί μας. Αλλά είμαστε σίγουροι ότι θα επιζούσε; Αυτή η αόρατη ασθένεια μόνο όνομα και θανάτους έχει. Έλα μάνα, πρέπει να φύγουμε. Ψυχραιμία.

Στο ήρεμο πόπολο που δεν χτυπιόντουσαν μεταξύ τους, οι συζητήσεις είχαν ανάψει. Όλοι είχαν κάτι να πουν, που άκουσαν από κάπου αλλού.

-Έμαθα,ότι υπήρξαν κι άλλοι θάνατοι σε αυτό το νοσοκομείο. Οι νοσηλεύτριες γυρνούσαν χωρίς μάσκα και κόλλησαν κι αυτές...

-Ξέρεις πόσους άκουσα ότι θα θάψουν μαζί με τον πρωθυπουργό; Πολλούς...

-Έπρεπε να προσέχει κι αυτός κι όχι μόνο να μας κουνάει το δάκτυλο...

-Να δούμε τώρα τον καινούριο,θα μας σώσει κι αυτός η θα μας πουλήσει;

-Έμαθα ότι πιέζουν τον διοικητή να παραιτηθεί. Ρίξανε το μπαλάκι σε αυτόν...

-Μα αυτός ποδοσφαιριστής δεν ήταν;

Σχόλια επί σχολίων,συνομωσίες ή απλές συζητήσεις του

## *Το τελευταίο χαρτί*

τύπου ,είχαμε και λέγαμε ,η ώρα της κηδείας έφτανε. Εκεί γύρω στις 3 το μεσημέρι,οι κάμερες των καναλιών μετέδιδαν ζωντανά την κηδεία από μακριά. 3 άτομα και τον Μίκυ μετέφεραν το φέρετρο με το σώμα του Ντόναλντ του πρωθυπουργού στην τελευταία του κατοικία. Αυστηρά τα μέτρα που είχαν ληφθεί και μόνο η Νταίζη και τρία άτομα από τη βουλή και το κόμμα επετράπη να την παρακολουθήσουν από κοντά. Τα πρωτόκολλα με τα σιδερένια φέρετρα και τα νάιλον να τα περιβάλλουν είχαν ακολουθηθεί. Ο Μίκυ αναρωτιόταν αν τελικά το βάρος της πρωθυπουργίας ήταν τόσο βαρύ,γιατί ο πατέρας του δεν είχε τόσο βάρος. Μετά έμαθε ότι τα πρωτόκολλα έγραφαν για το σίδηρο μέσα από τα ξύλινη γαρνιτούρα.

Ότι έγινε έγινε ,σκέφτηκε. Την επόμενη εβδομάδα θα ανακοινώσω το νέο κόμμα μου. Αυτήν την εβδομάδα θα κάνω τις συναντήσεις που χρειάζονται.Αδιάφορο αν ξαναεμφανιστεί η Πίπυ. Σβήνω και τα μηνύματά της και τέλος. Γύρω στις 12 τους είχαν ειδοποιήσει ότι τελικά έφυγε από κορωνοϊό. Τα χρήματα ποτέ δεν θα τα έβρισκαν από πού προήλθαν,ακόμα κι αν έβρισκαν τον λογαριασμό της. Έπρεπε λοιπόν γρήγορα να ξεπεράσει τις ενοχές του και να συνεχίσει τη ζωή του. Σε λίγο είχε τελειώσει η τελετή,πηγαίνοντας τη μάνα του σπίτι σκεφτόταν την αντίδρασή του. Διάολε,είχε και εκείνη τη καβάτζα των 200 χιλιάδων. Καιρός για μια καλή ζαριά να πάρει τα λεφτά του πίσω. Θα τον καταλάβαιναν,ότι έτσι θα ξεπερνούσε την στεναχώρια του.

## *Το τελευταίο χαρτί*

**Πραγματικά,εκείνη την ημέρα φαίνεται να είχαν φύγει πολλοί. Στο ίδιο νοσοκομείο είχαν δώσει ένα αριθμό 20 ατόμων που είχαν πεθάνει.**

## *Η απόφαση της βουλής - τιμής ένεκεν*

**Ο** πρόεδρος της βουλής όρθιος απένειμε φόρο τιμής στον τεθνεώτα πρωθυπουργό της χώρας. Μαζί και οι υπόλοιποι παρευρισκόμενοι υπουργοί και βουλευτές. Η συνεδρίαση της ημέρας,είχε όλα κι όλα δύο θέματα. Να υπάρξει ένας επικήδειος για τον πρωθυπουργό,μιας και λόγω των συνθηκών στην κηδεία παρέστησαν ελάχιστοι και να κυρωθεί κι η υπουργική απόφαση που κάλυπτε την επιθυμία του πρώην ηγέτη της χώρας και του κόμματος. Την κύρωση με νόμο την είχαν ονομάσει «θανόντες πολιτικοί από τον covid-19 και σχετικές διατάξεις διαγραφής χρεών από τραπεζικά ιδρύματα,κρατικούς οργανισμούς και τρίτα πρόσωπα». Ο πρόεδρος της βουλής είχε ξεκινήσει το επιθανάτιο λογύδριό του,οι λιγιστοί εκλεκτοί του λαού στα ναό της δημοκρατίας χειροκροτούσαν. Οι περισσότεροι από συνήθεια ή υποταγή,σαν σε εκείνα τα τηλεπαιγνίδια που έβγαине η φωτεινή επιγραφή «χειροκροτήστε».

Το νομοσχέδιο πέρασε στα γρήγορα,δεν είχαν και μεγάλη όρεξη να αντιδράσουν. Εξάλλου όλο αυτό το νομοσχέδιο μπορεί να το χρειάζονταν στο μέλλον γιατί όλοι τους,συμπολίτευση κι αντιπολίτευση,είχαν πάρει το μέρος του φόβου,άρα εν δυνάμει μπορεί να βρίσκονταν ανάμεσα στα θύματα αυτού του ιού. Κανείς δεν το ήθελε,αλλά αυτό το νομοσχέδιο δεν φάνηκε και

## *Το τελευταίο χαρτί*

να τους πείραζε. Τιμής ένεκεν ,λοιπόν,πέρασε αμέσως με καθολική υποστήριξη.

Μετά τα μέλη της κοινοβουλευτικής ομάδας θα είχαν τη δική τους συνεδρίαση. Οι υποψήφιοι,τα δικά τους κομματόσκυλα που θα τους στήριζαν,ποιος θα χαρτζιλικώσει ποιον για να περάσει στο αντίπαλο στρατόπεδο,όλοι είχαν ξαμοληθεί για να περάσει στην αρχηγία του κόμματος «ο Δικός τους». Τα οφέλη του καθενός ξεχωριστά κρίνονταν από αυτή την εκλογή. Και εφόσον πια ο Μάϊκ,ο γιος του Ντόναλντ,παραιτήθηκε από το κόμμα,ιδρύοντας ένα νέο δικό του,αυτός δεν έπαιζε σαν υποψήφιος, οπότε η διαδοχή ήταν αυστηρά μεταξύ των τριών τους. Ο Ντόναλντ φαίνεται ότι ακόμα και στα τελευταία του κράτησε την υπόσχεσή του να ειδοποιήσει τον γιο του να μη μπει σαν υποψήφιος. Δεν είχε σημασία που έφυγε από το κόμμα. Μόνος δεν θα κατάφερνε τίποτα.

## **Ο θάνατος της νοσηλεύτριας**

**T**α νέα είχαν διαδοθεί τόσο γρήγορα. Ο πρωθυπουργός είχε πάρει στο λαιμό του και την νοσηλεύτρια που τον φρόντιζε. Ο λαός είχε λουφάξει στο φόβο του και ο νέος πρωθυπουργός έπαιρνε χειρότερα μέτρα. Σε αगाστή συνεργασία όλη η αντιπολίτευση και οι δημοσιογράφοι τρομοκρατούσαν τον κόσμο.

Η κηδεία της νοσηλεύτριας έγινε πολύ πιο απλά. Εκεί εκτός από τον διοικητή δεν παραβρέθηκε κανείς άλλος. Ούτε καν τους συγγενείς της δεν ειδοποίησαν.

Ο Μίκυ άκουγε την είδηση στη τηλεόραση και δεν το πίστευε. Πανούργα η Πίτυ σκέφτηκε. Δεν φτάνει που τον σκότωσε, σκηνοθέτησε η ίδια και τον θάνατό της να ξεγλιστρήσει από όλα και να μην την πιάσουν ποτέ.

Πως θα μπορούσαν να συλλάβουν ένα νεκρό άτομο, εξάλλου; Για συμβόλαιο εγκλήματος μια χαρά το διαχειρίστηκε η μικρή, έλεγε μετά από λίγο στη μάνα του. Η Νταΐζη συμφώνησε σε αυτό, αν και τα λεφτά που της έδωσαν ήταν καλά για μια τέτοια δουλειά.

- Με ένα εκατομμύριο ,αγόρι μου ,μέχρι και να αναστηθεί μπορεί κανείς. Αλλά τώρα δεν χρειάζεται να ανησυχούμε. Χάθηκε,πάει... Είτε νεκρή είτε ζωντανή.

## *Η αρχή μιας νέας πολιτικής καριέρας Η νέα ζωή της συζύγου, η ελευθερία*

**T**α πράγματα είχαν πάρει πια μια άλλη κατεύθυνση. Η νέα κυβέρνηση, με τον νέο πρωθυπουργό δεν τα κατάφερε καθόλου καλά. Η αντιπολίτευση μπλεγμένη κι αυτή στην άγρα ψήφων των φοβισμένων από τον κορωνοϊό, δεν έδειχνε να μπορεί να προσεταιριστεί ψηφοφόρους από το κυβερνών κόμμα κι είχε μείνει στάσιμη. Οι αρνητές αυξάνοντα επικίνδυνα και οι ταραχές στους δρόμους με τους αστυνομικούς άρχιζαν να γίνονται όλο και πιο συχνές. Σε αυτούς αποφάσισε να στοχεύσει ο Μάϊκ. Ήταν πια αρκετά μεγάλο το ποσοστό τους. Ήξερε πώς παιζόταν το πολιτικό παιχνίδι κι είχε καταλάβει ότι το οικονομικό χάος που θα ακολουθούσε μετά το τέλος της πανδημίας θα δημιουργούσε πλήθος δυσαρεστημένων. Αν τελικά γίνονταν εκλογές όπως λέγανε κι εξασφάλιζε ένα ποσοστό μεγαλύτερο από το 10% αρχικά, μετά θα τον είχαν σαν υπολογίσιμη δύναμη. Θα μέτραγε και το όνομα εξάλλου. Αν στόχευε και στους δυσαρεστημένους της οικονομικής κρίσης, ίσως και χρεωκοπίας, θα μπορούσε και γρηγορότερα να γίνει αυτός πρωθυπουργός. Με ένα νέο κόμμα χωρίς βαρίδια όλος ο ορίζοντας μπρός του φαινόταν

## *Το τελευταίο χαρτί*

λαμπρός.

Η Νταίζη, έτσι κι αλλιώς, δεν ήταν από τη χώρα του άντρα της. Σαν χήρα δεν έκλαψε καθόλου, σαν γυναίκα απέκτησε την ελευθερία της, σαν χρέη ήταν σαν να μην είχε, ο γιος της ακολουθούσε τη δική του πορεία και μακάρι να του έβγαине σε καλό, αλλά μεγάλος ήταν πια, όσο τον βοήθησε τον βοήθησε, ας πράξει τα δικά του κι αυτή ας εκμεταλλευτεί την ελευθερία της. Η δασκάλα της μάλλον ζητούσε πια περισσότερα από όσα έπρεπε, είχε μάθει και τα Ισπανικά πια καλά κι είχε πάρει τις αποφάσεις της. Η ελευθερία της κι η καλή ζωή πάνω απ' όλα, όσο ένοιωθε ζωντανή σαν γυναίκα. Πάντα το πάλευε αυτό να στέκεται κομψή, μερικές φορές και προκλητική και επαρκώς γυμνασμένη. Όταν έφυγε για να στήσει μια νέα επιχείρηση στα Κανάρια νησιά, ήξερε ότι η σχέση με τη δασκάλα της είχε τελειώσει επειδή ή ίδια έδινε το τέλος. Το απομεσήμερο την βρήκε να λιάζεται στη παραλία. Το βράδυ την βρήκε να λικνίζεται σε ένα μπαράκι. Στον καθρέπτη της μπροστά πάντα έβρισκε τον εαυτό της και ελεύθερη και ωραία...



## *Οι οικονομικοί παράδεισοι, η νέα ζωή*

**Μ**ια απέραντη θάλασσα. Μια απέραντη ευτυχία. Μια ματιά που έβγαζε στο άπειρο. Κι αυτός εκεί, μόνος χωρίς να είναι μόνος. Όλα τα είχε πια. Μια νέα ζωή, έναν δεσμό που τον πίστεψε τόσο και σε λίγες ώρες θα βρισκόταν στην αγκαλιά του. Ακόμα, ακόμα τώρα πια δεν είχε καμιά μα καμιά έννοια. Τελικά παρά τα όσα λέγανε, ότι η εξουσία είναι πιο δυνατή από το χρήμα, δεν ήταν έτσι. Το χρήμα είναι αυτό που «κινεί» τα πάντα και μέσα από αυτό έχεις και εξουσία. Να, ας πούμε αν δεν είχε τα απαραίτητα πως θα μπορούσε να ζει αυτή τη νέα ζωή, που όλους τους είχε στα πόδια του, ότι κι αν ήθελε γινόταν αλλά το κυριότερο δεν είχαν κάτι να περιμένουν από αυτόν, παρά μόνο φιλοδωρήματα και πληρωμές στα ξενοδοχεία τους, στα σπίτια τους, στη διασκέδαση που πρόσφεραν. Μια μεταφορά χρημάτων στους λογαριασμούς τους και στα τέσσερα έπεφταν. Χωρίς νόμους που κρατούσαν τους πολίτες στα σπίτια τους. Αυτός μπορεί να ήξερε την αλήθεια αλλά τότε, (πόσο μακρινό του φαινόταν πια αυτό το ΤΟΤΕ), όσο κι αν όπως πίστευε ότι οι περισσότεροι έπιναν νερό στο όνομά του επειδή τους έσωσε, υπήρχαν και πολλοί που τον σκυλόβριζαν μέρα νύχτα. Είχαν περάσει ήδη δυο μήνες από τότε που ο Ντόναλντ άφησε τον μάταιο τούτο κόσμο και βρέθηκε

## *Το τελευταίο χαρτί*

στον παράδεισο. Έναν οικονομικό παράδεισο αλλά κι ένα πραγματικό παράδεισο. Ο Ντόναλντ(Νάντο) τώρα πια,ζούσε σε πελάγη ευτυχίας,ξεγνοιασιάς και χαρούμενης διάθεσης. Τα νέα του τόπου του,έτσι που από περιέργεια τα παρακολουθούσε από τις εφημερίδες και τα social media,δεν ήταν και τόσο καλά. Η κυβέρνησή του είχε καταρρεύσει,οι διάδοχοι δεν τα είχαν καταφέρει και τόσο καλά κι αναγκάστηκαν να πάνε σε εκλογές μέσα από την δημόσια κατακραυγή. Τις εκλογές τις κέρδισαν,χωρίς να μπορούν να κυβερνήσουν όμως,οπότε αναγκάστηκαν να συμμαχήσουν με την αντιπολίτευση,καθώς είχαν έρθει πολύ κοντά αντιμετωπίζοντας την πανδημία. Ο γιος του ο Μίκυ είχε δημιουργήσει ένα νέο κόμμα και δεν μπήκε στη κούρσα της διαδοχής,όπως τον είχε παροτρύνει, τότε που του έστειλε και την εξουσιοδότηση για τις μεταβιβάσεις.Η γυναίκα του αναφερόταν μόνο σε κάποια σχόλια σε σκανδαλοθηρικές στήλες. Ο ίδιος υμνούταν σαν ο ηγέτης που νικήθηκε από τον κορωνοϊό αλλά άφησε εποχή με τη «σοφία» του και για όσα έκανε για τους πολίτες της χώρας του,για να μη πεθαίνουν στα πεζοδρόμια από την ασθένεια. Η αεροσυνοδός ήταν όμορφη αλλά το μυαλό του έτρεχε αλλού. Στη στιγμή που θα συναντούσε τον Ντο. Το σχέδιο πήγε μια χαρά,με μια ανακολουθία σε κάποια θεματάκια,αλλά οκ αυτά είναι πάντα όπως λένε η επιβεβαίωση του κανόνα. Ζήτησε ένα ουίσκι όταν η αεροσυνοδός τον ρώτησε αν ήθελε κάτι. Ευκαιρία να

## *Το τελευταίο χαρτί*

βγάλει και τη μάσκα του στο αεροπλάνο, γιατί γενικά δεν την άντεχε, και να πει σιγά σιγά το ποτό του. Μετά τον θάνατο του Ντόναλντ, αλλά και άλλων ατόμων στο νοσοκομείο που τον είχαν βάλει διοικητή, υπέβαλε την παραίτησή του και μπορούσε να πει ότι ο νέος πρωθυπουργός την είχε δεχτεί με ανακούφιση. Προφανώς ήθελε κι αυτός να βάλει τα δικά του άτομα σε περίοπτες θέσεις. Πίστευε ότι είχε κάνει αυτό που έπρεπε να κάνει με την Πίπυ κι έτσι δεν ένοιωθε κι ενοχές.

Η Πίπυ ήταν γεμάτη χαρά. Το νέο διαβατήριό της έλεγε Πάττυ Ρέϋνολντς. Έμεινε μερικές μέρες σπίτι της όταν βγήκε από το νοσοκομείο και την διασωλήνωσή της και της υπέγραψαν το εξιτήριο. Καθαρή πια και με αντισώματα υποτίθεται μπορούσε να κινιέται πιο καλά. Η Πάττυ ήταν από άλλη χώρα κι ούτε την είχε αναζητήσει κανείς, οπότε ο Ρέϋ μπόρεσε κι έκανε άνετα τα δικά του. Την αλλαγή της Πίπυ με την Πάττυ. Τακτοποίησε ότι χρειαζόταν, έβγαλε τα αεροπορικά της εισιτήρια, έκανε τα τεστ της για να μπει στο αεροπλάνο και ξεκίνησε μια πορεία προς το άγνωστο αλλά η βάρκα της δεν ήταν η ελπίδα αλλά τα 900 χιλιάρικα στην Ελβετία. Τώρα, μια άγνωστη μεταξύ αγνώστων, θα χαρώ ότι θέλω, σκεπτόταν. Δεν μπόρεσε ούτε να τον βρει να τον ευχαριστήσει. Βασικά είχε μάθει ότι παραιτήθηκε και καταλάβαινε πολύ καλά το λόγο. Πάντως τελικά η τύχη της την είχε βοηθήσει. Και τα λεφτά πήρε για το μεγάλο, απαλό μαξιλάρι και δεν χρειάστηκε να

## *Το τελευταίο χαρτί*

σκοτώσει κανέναν. Τυχερή... Ναι,ναι αυτό ήταν. Μια τυχερή και πλούσια κοπέλα. Ζήτη η ελευθερία μουρμούρισε,σήκωσε την brand name μάσκα της ψηλά, καλύπτοντας μέχρι και τα μάτια της και φρόντισε να κοιμηθεί μερικές ώρες σε αυτό το υπερατλαντικό ταξίδι...

Ο Ντόναλντ (Νάντο) δεν ανακατεύτηκε ποτέ ξανά με την πολιτική. Παρακολούθησε από μακριά τον γιο του να ανεβαίνει τα σκαλοπάτια της επιτυχίας του κι ένοιωθε ότι σαν πατέρας αλλά περισσότερο σαν ο πολιτικός του ινστρούχτορας. Τώρα ζούσε αυτό που πίστευε ότι ήταν ο έρωτας της ζωής του.

Ο Ρέϋ έφτασε στη γη του παραδείσου και βρήκε τον Ντο να τον περιμένει με την αγκαλιά του ανοικτή. Δεν πίστευε ποτέ ότι τελικά θα του έβγαινε αυτή η αγάπη προς το ίδιο φύλο,αλλά ποτέ κανείς δεν μπορεί να εξηγήσει τα ανεξήγητα και έτσι το είχε αφήσει στο πίσω μέρος του μυαλού. Σαν ανεξήγητο...

Η Πίπυ (Πάπυ) άφησε πίσω της την ανέχεια και την καταθλιπτική ατμόσφαιρα των νοσοκομείων. Ήταν βέβαιη ότι τώρα οι θάλασσες θα μπορούσαν να γίνουν δικές της. Εκεί που βρέθηκε μετά μερικές ώρες ταξίδι ακόμα,ήταν το «μάννα εξ ουρανού» για τους ντόπιους. Τα χρήματά της άξιζαν τουλάχιστον 20 φορές περισσότερο από όσο στη χώρα της. Αγοράζοντας το καλύτερο σπίτι και σκάφος,κάνοντας απλές επενδύσεις στη μικρή αυτή χώρα,ήταν η θεά για τους κατοίκους της. Και με την ομορφιά της να μπορεί να την

## *Το τελευταίο χαρτί*

**αναδεικνύει πολύ καλύτερα πλέον δεν άργησε να γίνει το μήλο της έριδος από όλους, τους φύλαρχους αλλά και τους πλούσιους τουρίστες που επισκέπτονταν τα νησιά.**

## *Το παρασκήνιο*

*Στο κρεβάτι της απάτης ξεδιπλώνονται τα νέα σχέδια*

**Ο Ντόναλντ είχε αγκαλιά τον Ρέϋ και του μιλούσε του μιλούσε. Όταν του είπε ότι τα σχέδιά του αλλάξανε, όταν τον γνώρισε καλύτερα εκείνα τα βράδια στο σπίτι του, ένοιωσε το δάκρυ από τα μαγουλά του να πέφτει στο στήθος του. Όταν του είπε ότι τον αγαπάει, ένοιωσε το σκίρτημα της καρδιάς του. Όταν του είπε ότι ο πρωθυπουργός έπρεπε να πεθάνει και έπρεπε να το φροντίσει αυτός και μόνο έβλεπε τα μάτια του τεράστια να τον κοιτάζουν με απορία. Μετά θα παραιτούταν, για το λόγο ότι σαν διοικητής του μεγαλύτερου νοσοκομείου της χώρας δεν κατάφερε να αποτρέψει θανάτους από τον covid και μάλιστα του ίδιου του πρωθυπουργού. Με τις γνωριμίες του θα φρόντιζε να του βγάλει ψεύτικη ταυτότητα και διαβατήριο. Θα έμενε μερικές μέρες μαζί του σπίτι του και μετά θα ταξίδευε στα νησιά Κέϋμαν. Μόλις ξεμπέρδευε με τα διαδικαστικά της παραίτησής του θα έφευγε και θα πήγαινε να τον βρει εκεί, όπου άγνωστοι μεταξύ αγνώστων θα χαιρόντουσαν τον έρωτά τους. Ο Ρέϋ χαιρόταν να ακούσει αυτό το δαιμόνιο μυαλό που όλα τα σχεδίαζε σοφά. Όταν του εξήγησε ότι τώρα με**

## *Το τελευταίο χαρτί*

τον covid-19 απαγορεύονταν οι νεκροψίες, οπότε θα ήταν κάτι άλλο μέσα, όλοι οι διάδοχοί του θα πανηγύριζαν καθώς οι δρόμοι θα είχαν ανοίξει, στη κηδεία θα βρισκόντουσαν μόνο η γυναίκα του κι ο γιος του κι έτσι οι δυο τους θα ήταν πια ελεύθεροι, δεν μπόρεσε άλλο και καθώς τον αγκάλιασε του ψιθύρισε με αγάπη.

-Εκείνα τα 500 χιλιάρικα που μου έχεις δώσει θα είναι στη διάθεσή μας να ξέρεις να χαρούμε τον έρωτά μας και τη ζωή μας.

-Α, και κάτι άλλο Ρέϋ. Η Πίτυ ξέρει πως δεν είμαι άρρωστος. Καιρός να αρρωστήσει και να μας αφήσει χρόνια κι αυτή. Κανονικά όμως. Βρες τον τρόπο.

## *Το τελευταίο χαρτί*

*Στο γραφείο ,το νέο αίτημα ελευθερίας*

Είχε αργήσει εκείνη τη μέρα να φύγει ο Ρέϋ καθώς προσπαθούσε να τακτοποιήσει όλη τη κατάσταση του υποτιθέμενου θανάτου του φίλου,όταν η πόρτα του γραφείου του άνοιξε και παρουσιάστηκε η Πίπυ. Στο μυαλό του πέρασε η εντολή του Ντο ότι έπρεπε να φύγει από τη μέση. Αυτό που άκουσε από την Πίπυ του διευκόλυνε τα σχέδια. Του είπε ευθέως ότι θα ήθελε να παραιτηθεί από νοσηλεύτρια,αλλά όπως κι αυτή του έκανε τη χάρη με τον πρωθυπουργό και το δήθεν θετικό τεστ του,να της κάνει κι αυτός μια χάρη. Ήξερε ότι ο φίλος του της είχε δώσει 100 χιλιάδικα και μπορούσε να ζήσει μια χαρά κι αυτή τη ζωή της. Τι ήθελε; Την άκουσε να του ζητά πλαστό διαβατήριο,αφού υπέθετε τα είχε καταφέρει με το πλαστό πτυχίο νοσηλεύτριας, είχε τις πηγές του και θα τα κατάφερνε και με αυτό. –Θέλω να ξεφύγω από όλα αυτά,του είπε. Να πάω κάπου και να ησυχάσω. Τόσοι πεθαίνουν από κορωνοϊό,θα με πεθάνεις και μένα έτσι. Να είναι ψεύτικα,βέβαια,έτσι κι αλλιώς νεκροψία δεν θα γίνει,μόνο στα χαρτιά θα γραφτεί ότι έφυγα έτσι,μια υπογραφή και μόνο για να δραπετεύσω από αυτή την ανιαρή ζωή.

Ο Ρέϋ σκέφτηκε μήπως τελικά ο Ντο και η Πίπυ ήταν συνεννοημένοι,αλλά μπα,αφού τον αγαπούσε και του είχε μάλιστα υποδείξει να την φάνε και να την βγάλει



## *Το τελευταίο χαρτί*

από τη μέση. Συμφώνησε αμέσως μαζί της και φτιάχνοντας ένα πρόχειρο σχέδιο στο μυαλό του, της είπε ότι θα ανακοίνωνε ότι κόλλησε από τον πρωθυπουργό και πέθανε άμεσα. Όσο για το νέο της πλαστό διαβατήριο ήταν τυχερή γιατί με ένα τηλέφωνό του θα το κανόνιζε.

Το ξάφνιασμα της Πίπυ, η νέα κατάσταση  
Η Πίπυ είχε ντυθεί για την βραδινή της βάρδια και προχωρούσε για το δωμάτιο του Ντόναλντ, όταν παρατήρησε μια αναταραχή έξω από το δωμάτιο του. Τι στο καλό συμβαίνει; αναρωτήθηκε. Είχε έρθει προετοιμασμένη για όλα, ώστε απλά να πιέσει το μαξιλάρι και να εκτελέσει την αποστολή της που την είχε κάνει πλούσια και τώρα πρώτη φορά έβλεπε τόσους ανθρώπους έξω από το δωμάτιο του πρωθυπουργού.

-Δεσποινίς απομακρυνθείτε παρακαλώ. Λόγοι ασφαλείας. Θα χρειαστεί να περάσετε κι εσείς ένα rapid test. Από εδώ παρακαλώ. Ένας γιατρός την είχε πιάσει ελαφρά από το μπράτσο και την οδηγούσε στο δωμάτιο που γίνονταν τα τεστ. Με την άκρη του ματιού της είδε να βάζουν ένα φέρετρο μέσα στο δωμάτιο της νοσηλείας του πρωθυπουργού.

-Πέθανε της είπε ο γιατρός. Αυτός ο ιός δεν κοιτάει μεγαλεία και αξιώματα. Στα μάτια του όλοι ίσοι είμαστε.

Ήθελε να φωνάξει και να του πει ότι όλα ήταν ψεύτικα, δεν μπορεί να πέθανε, με ψεύτικο τεστ μπήκε

## *Το τελευταίο χαρτί*

μέσα, που η ίδια του το έκανε, αλλά δεν μπόρεσε να βγάλει ούτε ανάσα. Σε λίγο που βγήκαν τα αποτελέσματα, της είπαν ότι βγήκε θετική. Δεν πέρασε ούτε μια ώρα που την διασωλήνωσαν. Σε λίγο ο Ρέϋ εμφανίστηκε από το πουθενά στο δωμάτιό της, παρακάμπτοντας κανονισμούς και πρωτόκολλα, φωνώντας όμως τη μάσκα του. Στα χέρια του κρατούσε κάτι χαρτιά που τα αντάλλαξε με αυτά που ήταν στο δικό της κρεβάτι. Και μετά έφυγε. Ίσως να πίστευε ότι δεν τον έβλεπε. Ήταν γρήγορος και ήξερε τι έκανε.

*Δεν είμαι δολοφόνος*

Ότι και να ήταν ο Ρέϋ,δολοφόνος δεν μπορούσε να γίνει. Βέβαια αυτό δεν χρειαζόταν να το μάθει ποτέ ο Ντο,εξάλλου θα ήταν μαζί σε μια χώρα άγνωστη,θα είχε δει και τα κανάλια να ανακοινώνουν το θάνατό της,θα του το επιβεβαίωνε κι ο ίδιος. Για λίγες μέρες ακόμα θα βρισκόταν στο σπίτι του και μετά θα ταξίδευε.

Αποκλείεται να συναντούσε την Πίπυ,αυτής της είχε φτιάξει μια διαφορετική διαδρομή. Θα της έδινε το εξιτήριο στο όνομα μιας άλλης κοπέλας,δηλαδή αυτής που είχε στην πραγματικότητα πεθάνει με το όνομα της Πίπυ. Και αυτό το κορίτσι που έστω και μόνο ερωτικά,κάποτε του έφτιαχνε τα πρωινά του,θα έμενε ελεύθερο να ζήσει τη ζωή του. Θυμήθηκε το παρελθόν του όταν δυο φορές ,γύρισε την απόφαση του διαιτητή να δώσει πέναλτι υπέρ του λέγοντάς του την αλήθεια ότι ο αντίπαλος δεν τον είχε ακουμπήσει,ότι ο ίδιος είχε γλιστρήσει κι είχε πέσει...

## *Η πρώτη σταγόνα της βροχής*

Το κόκκινο τηλέφωνο στο γραφείο του πρωθυπουργού κτύπησε δυο φορές. Ο Ντόναλντ το κοίταξε παραξενεμένος καθώς ποτέ δεν κτύπαγε. Λέγανε ότι κτυπούσε μόνο σε έκτακτες ανάγκες, όταν άλλοι αρχηγοί κρατών ήθελαν μια άμεση, απόρρητη επικοινωνία μαζί του. Δεν του είχε τύχει όμως ποτέ, αυτή ήταν η πρώτη φορά. Το κόκκινο τηλέφωνο ήδη είχε κτυπήσει τρίτη φορά όταν απάντησε. Από την άλλη μεριά ο συνομιλητής δεν έδωσε όνομα, δεν έδωσε σημάδι του ποιος ήταν. Του μίλησε με μια βαθιά φωνή και σε άπταιστα Αγγλικά, μια γλώσσα που καταλάβαινε και μιλούσε πολύ καλά. Όσα του έλεγε ήταν τρομακτικά. Ένας νέος ιός θα παρουσιαζόταν, θα τον ονόμαζαν covid-19, που θα ανέτρεπε τα πάντα στον πλανήτη. Θα ήταν επικίνδυνος, θα ήταν θανατηφόρος, αλλά όλα τα κράτη με τα επιτελεία τους και τις πηγές που διέθεταν, πληροφόρησης, απαγορεύσεων κλπ θα έπρεπε να αναστείλουν όλη την οικονομική ζωή του τόπου. Από ταξίδια και πανεπιστήμια, διασκέδαση και τουρισμό και θα παρέμεναν ενεργές μόνο οι απαραίτητες δραστηριότητες. Του ανέφερε ότι θα είχε προσεχώς και όλες τις απαραίτητες πληροφορίες και οδηγίες για το πώς θα κινιόταν η κυβέρνησή του σε όλο αυτό το διάστημα του πολέμου με τον αόρατο εχθρό. Ο

## *Το τελευταίο χαρτί*

Ντόναλντ δεν μπορούσε να αρθρώσει λέξη, καθώς άκουγε τη βαθιά φωνή να του υπαγορεύει στρατιωτικά του τι θα έκανε. Χωρίς ούτε το όνομά του να του έχει πει... Ανάλογες οδηγίες έχουν δοθεί και σε άλλους ηγέτες κρατών, συνέχισε ο άγνωστος αλλά και σε κόμματα της αντιπολίτευσης. Θα χαθούν τρισεκατομμύρια αλλά θα υπάρξει ένα νέο reset της οικονομίας και κοινωνίας. Το τηλέφωνο έκλεισε αν και ο Ντόναλντ θεώρησε ότι άκουσε σαν να τελείωνε ένα ψηφιακό ακουστικό μήνυμα. Γύρισε τα μάτια του ολόγυρα λες και προσπαθούσε να βρει κάπου μια κρυφή κάμερα που τον παρακολουθούσε, να δει τις αντιδράσεις του. Ετοιμάστηκε να καλέσει τους συνεργάτες του να μιλήσουν για το θέμα, όταν στο mail του παρουσιάστηκε ένα περίεργο email που χαρακτηριζόταν σαν «εντελώς εμπιστευτικό και άκρως απόρρητο». Ξεκίνησε να το διαβάζει και κατάλαβε ότι ήταν οι οδηγίες που του είχε πει η άγνωστη φωνή ότι θα του παρείχαν. Το διάβασμα του το διέκοψε ένα μήνυμα που έφτασε στο κινητό του τηλέφωνο . «Κύριε πρωθυπουργέ, σε αυτόν τον λογαριασμό της offshore εταιρείας που δημιουργήσαμε σήμερα, κατατέθηκαν 2.000.000.000 δολάρια. Σας ευχαριστούμε για την εμπιστοσύνη που μας δείχνετε». Ο Ντόναλντ ξεροκατάπτε και χαμογέλασε...



**Βιογραφικό σημείωμα  
ΚΑΠΠΙΑΣ ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ**

Λόγια, λόγια, λόγια...

Να πρέπει να μιλήσω για τον εαυτό μου και να πω ότι γεννήθηκα στο Μαρούσι κι ότι δούλεψα 33+ χρόνια σε ιδιωτική εταιρεία με συνέπεια ; Ότι δούλεψα και σαν καθηγητής πληροφορικής τα τελευταία χρόνια; Πτυχίο στην πληροφορική ,λοιπόν, κι ένα μεταπτυχιακό στην εκπαίδευση ενηλίκων. Από τα νεανικά μου χρόνια λέρωνα άχρηστα χαρτιά με τα συναισθήματα μου μέσω ποιητικών ροών και διηγημάτων. Τα βρήκα τώρα στο διάβα μου και τα αραδιάζω ασύστολα.

Ένας μοναχικός λύκος στα δάση της ζωής μου, με άναρχο κι ανεξάρτητο τρόπο σκέψης, που πάντα θα υποστηρίζει την ελευθερία τη δικιά του και θα στέκεται με σεβασμό σε αυτή των άλλων. Τι να λέω εγώ τώρα για μένα στον καθρέπτη μου, παρά...

Λόγια, λόγια, λόγια...

Εκδόσεις

<https://vasileioskappas.blogspot.com>



Μια παιδική εποχή-

Αναπόληση του αγνού

Ηλεκτρονική έκδοση Σεπτέμβριος  
2019

ISBN: 978-618-00-1420-4



9 786180 014204

<https://www.openbook.gr/mia-paidiki-epochi/>

«Σεργιανίζοντας στο παρελθόν

Εκεί που η αγνότητα κι η αναζήτηση  
μας πλημμύριζε.

Μια παιδική εποχή που οι άκρες δεν  
βρισκόντουσαν, αλλά οι γραφές μείνανε  
να θυμίζουν τον τότε εαυτό μας και να  
μας μαζεύουν όταν παρεκκλίναμε της  
πορείας μας»



Ξεψαχνίζοντας το παρελθόν

Ηλεκτρονική έκδοση Σεπτέμβριος  
2019

ISBN: 978-618-00-1440-2



<https://www.openbook.gr/ksepsaxnizostas-to-parelthon/>

«Όταν στα εφηβικά σου χρόνια  
παθαίνεις αυτό που νόμιζες τότε

στραπάτσο,

είναι φυσικό να κλειστείς στον εαυτό  
σου και να γράφεις, να

γράφεις, πιστεύοντας ότι κάτι κάνεις.

Άδειαζες τον εαυτό σου σε ένα χαρτί  
και πολεμούσες τους εχθρούς με ένα  
μολύβι.

Στη κριτική σας απαντώ από τώρα...

Στον έρωτα και στη ποίηση όλα επιτρέπονται.»





## Ανοίγοντας παλιά συρτάρια

Ηλεκτρονική έκδοση Σεπτέμβριος  
2019

ISBN: 978-618-00-1450-1



9 786180 014501

<https://www.openbook.gr/anoigontas-palia-syrtaria/>

« Οι πρώτοι νεανικοί έρωτες  
στοιχειώνουν το είναι μου.

Το χιούμορ μου με κυριεύει κι επιτέλους  
αρχίζω να βλέπω τον κόσμο πιο χαλαρά.  
Σκέψεις με τυλίγουν καθώς η εφηβεία μου  
έχει κτυπήσει κόκκινο.

Η μοναδικότητα μου στέλνει τα δικά  
της μηνύματα.»



Μια μπουνιά κι ένα φιλί

Ηλεκτρονική έκδοση Σεπτέμβριος  
2019

ISBN: 978-618-84542-0-0



9 786188 454200

<https://www.openbook.gr/mia-mpounia-ki-ena-fili/>

«Κι ήρθαν τα χρόνια που πιστέψαμε  
ότι όλα κερδίζονται με τους αγώνες.  
Κι ήρθε το στρατιωτικό ,  
η αντίδραση στα γρανάζια της μηχανής.  
Κι ήρθαν τα πάνω κάτω  
όταν είδαμε ότι δεν κερδίζονται όλα με  
τους αγώνες.  
Κι ήρθε κι η μηχανή να μου πει  
-μου λείπεις γρανάζι μου-.  
Ευχαριστώ,δεν θα πάρω.»



**Μέλη με μέλι**

**Ηλεκτρονική έκδοση Σεπτέμβριος  
2019**

**ISBN: 978-618-84542-1-7**



9 786188 454217

**<https://www.openbook.gr/melh-me-meli/>**

**«Είναι δικιά μου η ζωή  
όπως δικός μου είναι κι ο θάνατος  
Και δεν υπάρχει τίποτα πια που να μη  
μπορώ να καταφέρω.**

**Γιατί είμαι στα όνειρα καλός  
Μα κι όταν ξυπνάω αναρωτιέμαι...**

**Ζούμε και ονειρευόμαστε  
ή ονειρευόμαστε ότι ζούμε;»**



## Ο ήλιος της σκιάς μου

Ηλεκτρονική έκδοση Σεπτέμβριος  
2019

ISBN: 978-618-84542-2-4



<https://www.openbook.gr/o-ilios-tis-skias-mou/>

«Μια ηρεμία στη καρδιά μου,  
στο μυαλό μου,  
με τις σκέψεις μου πάντα να με  
προειδοποιούν  
για το καλύτερο που έρχεται  
κι αυτό θα είναι το αύριο.

Κι επειδή ο χρόνος είναι τόσο σχετικός  
όσο κι εγώ με την ηρεμία μου,  
πάντα τον αφήνω να πλανάται ελεύθερος  
να κάνει τα δικά του,  
καθώς ίσως πλανώμαι κι εγώ  
ότι όλος ο χρόνος είναι δικός μου»



Κοιτάζοντας προς τα μέσα

Ηλεκτρονική έκδοση Σεπτέμβριος  
2019

ISBN: 978-618-84542-3-1



9 786188 454231

<https://www.openbook.gr/koitazontas-pros-ta-mesa/>

<https://www.youtube.com/watch?v=Jnep2qOphoc&list=PLyDowKKdMtyASlfa9v1sPpSrVMGflvEBq&index=1>

«Μια αισιοδοξία

που τρελαίνει το είναι μου  
καθώς απλώνεται παντού μέσα μου  
και πετάω πολύ ψηλά.

Μια αισιοδοξία που αγκαλιάζει τις ελπίδες  
μου

και τις στριφογυρίζει γύρω μου  
μέχρι να γίνουν πραγματικότητα.

Μια αισιοδοξία που  
έπαψε να είναι αισιοδοξία μόνο  
αλλά έγινε και το κύριο μέρος της νέας μου  
ζωής»



Ένα μέτρο μακριά από το χρήμα  
Ηλεκτρονική έκδοση Σεπτέμβριος  
2019

ISBN: 978-618-84542-4-8



[https://www.openbook.gr/ena-metro-makria-  
apo-to-xrima/](https://www.openbook.gr/ena-metro-makria-<br/>apo-to-xrima/)

[https://www.youtube.com/watch?v=C33bdU\\_4Yu4&  
list=PLyDowKKdMtyASlfa9v1sPpSrVMGflvEBq&ind  
ex=2](https://www.youtube.com/watch?v=C33bdU_4Yu4&list=PLyDowKKdMtyASlfa9v1sPpSrVMGflvEBq&index=2)

[https://www.youtube.com/watch?v=8Mb-  
WwXQIDI&list=PLyDowKKdMtyASlfa9v1sPpSrVM  
GflvEBq&index=3](https://www.youtube.com/watch?v=8Mb-WwXQIDI&list=PLyDowKKdMtyASlfa9v1sPpSrVMGflvEBq&index=3)

[https://www.youtube.com/watch?v=aJaZIGso8No&  
list=PLyDowKKdMtyASlfa9v1sPpSrVMGflvEBq&ind  
ex=4](https://www.youtube.com/watch?v=aJaZIGso8No&list=PLyDowKKdMtyASlfa9v1sPpSrVMGflvEBq&index=4)

[https://www.youtube.com/watch?v=KsydGFSSDxs&  
list=PLyDowKKdMtyASlfa9v1sPpSrVMGflvEBq&ind  
ex=5](https://www.youtube.com/watch?v=KsydGFSSDxs&list=PLyDowKKdMtyASlfa9v1sPpSrVMGflvEBq&index=5)

[https://www.youtube.com/watch?v=uQ6B\\_XyHwhg  
&list=PLyDowKKdMtyASlfa9v1sPpSrVMGflvEBq&i  
ndex=7](https://www.youtube.com/watch?v=uQ6B_XyHwhg&list=PLyDowKKdMtyASlfa9v1sPpSrVMGflvEBq&index=7)

[https://www.youtube.com/watch?v=3sz3wiFoDVG&  
list=PLyDowKKdMtyASlfa9v1sPpSrVMGflvEBq&ind  
ex=8](https://www.youtube.com/watch?v=3sz3wiFoDVG&list=PLyDowKKdMtyASlfa9v1sPpSrVMGflvEBq&index=8)

[https://www.youtube.com/watch?v=kJKOA2Yd\\_KA  
&list=PLyDowKKdMtyASlfa9v1sPpSrVMGflvEBq&i](https://www.youtube.com/watch?v=kJKOA2Yd_KA&list=PLyDowKKdMtyASlfa9v1sPpSrVMGflvEBq&index=9)

ndex=9

«Τι με οδήγησε  
να τα βλέπω όλα γρωματιστά  
και όμορφα;

Πόσοι νέοι έρωτες  
και πόσες ανακαλύψεις πτυχών του εαυτού  
μου

με οδήγησαν στα γρώματα και στα  
αρώματα;

Δεν σκέπτομαι καθόλου το τέλος,  
έχω ζήσει όσα ονειρευόμουνα,  
καιρός να ονειρευτώ πως ζω...»



Ισορροπία στα σκαλιά του ουρανού

Ηλεκτρονική έκδοση Σεπτέμβριος  
2019

ISBN: 978-618-84542-5-5



<https://www.openbook.gr/isorropia-sta-skalia-tou-ouranou/>

<https://www.youtube.com/watch?v=2XOBHBfowa4&list=PLyDowKKdMtyASlfa9visPpSrVMGflvEBq&index=10>

[https://www.youtube.com/watch?v=8VUg\\_DaWZg4&list=PLyDowKKdMtyASlfa9visPpSrVMGflvEBq&index=6](https://www.youtube.com/watch?v=8VUg_DaWZg4&list=PLyDowKKdMtyASlfa9visPpSrVMGflvEBq&index=6)

<https://www.youtube.com/watch?v=OTezijTeEwo&list=PLyDowKKdMtyASlfa9visPpSrVMGflvEBq&index=11>

«Στην ηρεμία της θάλασσας  
καθώς πέφτει να κοιμηθεί για βράδυ  
στην καληνύχτα της  
με ταΐζει με το ελαφρύ θρόισμα των  
φύλλων της μουριάς  
με χαιρετάει με τα δικά μου τριζόνια,  
καθώς νοιώθω ότι τραγουδάνε για μένα  
στην απομόνωσή μου.

Κι εγώ έτσι απλά χαίρομαι  
ότι απλόχερα μου δίνει η φύση  
και κτυπώ πλήκτρα στο pc μου.»





Επόμενη στάση παρακαλώ, μυαλό...  
Ηλεκτρονική έκδοση Σεπτέμβριος  
2019

ISBN: 978-618-84542-6-2



9 786188 454262

<https://www.openbook.gr/epomeni-stasi-parakalw-myalo/>

<https://www.youtube.com/watch?v=fNExOorghUs&list=PLyDowKKdMtyASIfagvisPpSrVMGflvEBq&index=12>

«Κάθε χρονιά και καλύτερα  
από την προηγούμενη χρονιά που πέρασε.

Κάθε χρονιά και χειρότερα  
από την επόμενη χρονιά που θα έρθει.

Κάθε χρονιά  
με τους νευρώνες του μυαλού  
να συνεχίζουν να στέλνουν σήματα.

Κάθε χρονιά  
με μένα και τον εαυτό μου  
φίλους κι αντίπαλους  
στο παιχνίδι της ζωής.»



Όπου κι αν πάτε, θα σας δω...  
Ηλεκτρονική έκδοση Δεκέμβριος 2020  
ISBN: 978-618-84542-7-9

Έχει αναρτηθεί ελεύθερα στις ιστοσελίδες

[https://www.openbook.gr/opou-na-pate-  
tha-sas-do/](https://www.openbook.gr/opou-na-pate-tha-sas-do/)

[https://www.ebooks4greeks.gr/opou-ki-  
an-pate-tha-sas-dw](https://www.ebooks4greeks.gr/opou-ki-an-pate-tha-sas-dw)

«23 Γενάρη του Έτους 2076  
“Η πορεία των αναμνήσεων”

Περάσανε τα χρόνια...

Είμαι πια μια μέρα πριν..

Πριν την έξοδο με το νέο νόμο...

Δεν έχει σημασία πια αν συμφωνεί ή αν διαφωνεί  
κανείς...

Έτσι είναι...

Η ζέστη μου ζεσταίνει μόνο την καρδιά επειδή  
πέρασα μέσα από αυτά τα χρόνια με  
πίκρες, ανησυχίες αλλά και χαρές...»



Μια θάλασσα ευτυχίας...

Ηλεκτρονική έκδοση Δεκέμβριος 2020

ISBN: 978-618-84542-8-6

Έχει αναρτηθεί ελεύθερα στις ιστοσελίδες

<https://www.openbook.gr/mia-thalassa-eytychias/>

<https://www.ebooks4greeks.gr/mia-thalassa-eytyxias>

«Πάντα πίστευε στις ικανότητές του και στις ραδιουργίες που είχε στήσει. Ο Γκαντ είχε ξεκινήσει από χαμηλά. Στην αρχή ήταν μικροαπάτες, κάποιες μικροκλοπές στο κέντρο της πόλης, γνωριμίες που είχαν κέρδη από μικροεκβιασμούς.

Όλα του ήταν μικρά κάποτε. Του το είχε πει κι ένα αθυρόστομο κορίτσι που είχε γνωρίσει κι ένοιωσε άσχημα, αλλά όλοι κάτι έχουν που τους συντροφεύει σε όλη τους τη ζωή. Ναι δεν είναι ακριβώς έτσι όπως νομίζετε ότι του είπε το κορίτσι. Το αντίθετο μάλιστα του είχε πει. «Καλά πως θα χωρέσει το πράμα σου στο μικρό μου στενό». Εντάξει ήταν αθυρόστομο αλλά στην αρχή είχε ξεκινήσει πολύ ήσυχα. Μετά άρχισε και του έδινε και καταλάβαινε. Να φωνάζει, τι να φωνάζει δηλαδή να στριγγλίζει πρέπει να πούμε καλύτερα και το τι ξεστόμιζε όταν έφτανε στον οργανισμό δεν περιγράφεται. Τότε τον στόλιζε με όλα τα επίθετα που ένας άντρας θα ήθελε να ακούει στη διάρκεια της έκρηξης....»



Just a click...Away...

Ηλεκτρονική έκδοση Ιανουάριος 2021

ISBN: 978-618-84542-9-3

Έχει αναρτηθεί ελεύθερα στις ιστοσελίδες

<https://www.openbook.gr/just-a-click-away/>

«Η αγάπη ,το πάθος και οι χωρισμοί όλα μαζί σε ένα μπλέντερ.. Όταν φτάνεις στον τερματισμό και λιποθυμάς μετά δεν θυμάσαι αν έχεις κερδίσει η όχι. Θυμάσαι μόνο τη διαδρομή «Σε αυτές τις ατέλειωτες μέρες του εγκλεισμού,η ζωή μας έχει συρρικνωθεί τόσο,που το αρχείο των αναμνήσεών μας έχει πρόσβαση μόνο με ένα κλικ του ποντικιού μας... Just a click...Away... Αυτό το ταξίδι των αναμνήσεων είναι ταυτόχρονα μακρινό μέσα στο χρόνο αλλά και τόσο κοντινό,ένα κλικ μοναχά και έφτασα... Είναι όμως τόσο ψυχοφθόρο καθώς ξεσχίζω με μανία τους ουραμούς της καρδιάς μου με αυτές τις αστραπές των αναμνήσεών μου. Κι ο κρότος της βροντής με συγκλονίζει και με κάνει να κλείνω τα αυτιά μου»

*Το τελευταίο χαρτί*

ISBN: 978-618-85292-0-5



**BK**